

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1999-2000

25 april 2000

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

DECREET INSTEMMING SAMENWERKINGSVERDRAG VLAAMSE GEMEENSCHAP EN VLAAMS
GEWEST EN DE REPUBLIEK SLOVENIË

DECRETEN WIJZIGING DECRETEN RUIMTELIJKE ORDENING

RESOLUTIE AANPLANTING VAN HAGEN EN BOMEN LANGS WEGEN EN WATERWEGEN

VERZOEKSCHRIFT VERKOOP VAN GROND VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP AAN DE STAD
OOSTENDE

Inhoud

Nr. 54

Dinsdag 25 april 2000

Berichten van verhindering	1
Begrotingen	
Indiening en verwijzing	1
Voorstel van decreet	
Indiening en verwijzing	1
Voorstellen van resolutie	
Indiening en verwijzing	1
Verslagen	
Indiening	1
Adviezen	
Indiening	2
Met redenen omklede moties	
Indiening	2
Jaarverslag van de Vlaamse Ombudsdienst	
Indiening	3
Voorontwerpen van decreet	
Indiening	3
Jaarverslag	
Indiening	4
Mededeling van het Kinderrechtencommissariaat	
Indiening	4
Mededelingen van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (Mina-raad)	
Indiening	4
Mededeling van de Vlaamse Geschillenraad voor radio en televisie	
Indiening	4
Mededeling van de Vlaamse Mediaraad	
Indiening	4
Arresten van het Arbitragehof	
Indiening	5
Kennisgevingen van het Arbitragehof	
Indiening	5

<p>Ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsverdrag, gesloten tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest en de Republiek Slovenië, ondertekend in Ljubljana op 3 september 1998 – 180 (1999-2000) – Nrs. 1 en 2 Algemene bespreking Artikelsgewijze bespreking</p>	<p>5 5</p>
<p>Ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 – 252 (1999-2000) – Nrs. 1 tot 4 Voorstel van decreet van de heer Joachim Coens c. s. houdende wijziging van artikel 43 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 – 75 (1999-2000) – Nrs. 1 en 2 Voorstel van decreet van de heer Joachim Coens c.s. houdende wijziging van de artikelen 103, 136 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening – 84 (1999-2000) – Nrs. 1 en 2 Algemene bespreking Sprekers : de heer Joachim Coens, mevrouw Marleen Van den Eynde, de heren Bruno Tobback, Johan De Roo, Ludo Sannen en Eric Van Rompuy, mevrouw Isabel Vertriest, de heren Herman Lauwers en Patrick Lachaert en minister Dirk Van Mechelen Artikelsgewijze bespreking</p>	<p>6 26</p>
<p>Voorstel van resolutie van de heer Carl Decaluwe c.s. betreffende de aanplanting van hagen en bomen langs wegen en waterwegen – 54 (1999-2000) – Nrs. 1 tot 3 Bespreking</p>	<p>44</p>
<p>Verzoekschrift betreffende de verkoop van grond van de Vlaamse Gemeenschap aan de stad Oostende – 253 (1999-2000) – Nr. 1 Verslag</p>	<p>45</p>
<p>Regeling van de werkzaamheden</p>	<p>45</p>

VOORZITTER : De heer Johan De Roo, eerste ondervoorzitter

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.36 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Niki Degryze, Margriet Hermans, Miel Verrijken : gezondheidsredenen ;

Jan Loones, Trees Merckx-Van Goey, Didier Ramoudt : buitenslands ;

Johan Demol, Dominiek Lootens-Stael : ambtsverplichtingen ;

Jean Geraerts : familieverplichtingen.

BEGROTINGEN**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2000
– 18 (1999-2000) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting.
 - Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2000
– 19-A (1999-2000) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting en de verschillende terzake bevoegde commissies.
-

VOORSTEL VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende voorstel van decreet werd ingediend :

- Voorstel van decreet van de heer Norbert De Batselier houdende de controle op de communicatie van de Vlaamse overheid
– 267 (1999-2000) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken.
-

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van resolutie werden ingediend :

- Voorstel van resolutie van mevrouw Patricia Ceysens betreffende de ratificatie van de Conventie van Den Haag
– 264 (1999-2000) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen.
 - Voorstel van resolutie van de heer Jan Van Duppen, mevrouw Veerle Declercq, mevrouw Patricia Ceysens en mevrouw Simonne Janssens-Vanoppen betreffende de toestand van geïnterneerden in de Instellingen voor Sociaal Verweer
– 265 (1999-2000) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen.
-

VERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heer Bruno Tobback over het

Voorzitter

- voorstel van resolutie van de heer Carl Decaluwe c.s. betreffende de aanplanting van hagen en bomen langs wegen en waterwegen
– 54 (1999) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heren Patrick Lachaert en Erik Matthijs over het voorstel van decreet van de heer Joachim Coens c.s. houdende wijziging van artikel 43 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996
– 75 (1999-2000) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heren Patrick Lachaert en Erik Matthijs over het voorstel van decreet van de heer Joachim Coens c.s. houdende wijziging van de artikelen 103, 136 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening
– 84 (1999-2000) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden uitgebracht door de heer Jacques Laverge over het ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsverdrag gesloten tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest en de Republiek Slovenië, ondertekend in Ljubljana op 3 september 1998
– 180 (1999-2000) – Nr. 2.
- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening uitgebracht door de heren Patrick Lachaert en Erik Matthijs over het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996
– 252 (1999-2000) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme uitgebracht door de heer Frans De Cock over de gedachtewisseling met de Vlaamse Participatiemaatschappij (VPM) over haar belangen in de GIMV
– 260 (1999-2000) – Nr. 1.

- Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid uitgebracht door mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht over de gedachtewisseling met de Vereniging van de Vlaamse Provincies (VVP) en de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) over de bestuurlijke organisatie in Vlaanderen
– 261 (1999-2000) – Nr. 1.

ADVIEZEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende adviezen werden ingediend :

- Advies van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen over de problematiek van genetisch gemodificeerde organismen
– 50 (1999-2000) – Nr. 1.
- Advies van de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid over de problematiek van genetisch gemodificeerde organismen
– 50 (1999-2000) – Nr. 2.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES**Indiening**

De voorzitter : De volgende met redenen omklede moties werden ingediend :

- Met redenen omklede motie van de heren André Denys, André Van Nieuwerkerke, Frans Ramon en Kris Van Dijck tot besluit van de op 4 april 2000 in plenaire vergadering besproken beleidsnota Sport 1999-2004
– 157 (1999-2000) – Nr. 2.
- Met redenen omklede motie van de heren Felix Strackx en Pieter Huybrechts tot besluit van de op 4 april 2000 in plenaire vergadering besproken beleidsnota Sport 1999-2004
– 157 (1999-2000) – Nr. 3.

Voorzitter

- Met redenen omklede motie van mevrouw Dominique Guns en de heren Herman De Loor, Dirk Holemans en Dirk De Cock tot besluit van de op 4 april 2000 in plenaire vergadering besproken beleidsnota Binnenlandse Aangelegenheden 1999-2004
– 158 (1999-2000) – Nr. 2.
- Met redenen omklede motie van de heer Mark Van der Poorten c.s. tot besluit van de op 4 april 2000 in plenaire vergadering besproken beleidsnota Binnenlandse Aangelegenheden 1999-2004
– 158 (1999-2000) – Nr. 3.
- Met redenen omklede motie van mevrouw Hilde De Lobel en de heren Roland Van Goethem en Christian Verougstraete tot besluit van de op 4 april 2000 in plenaire vergadering besproken beleidsnota Binnenlandse Aangelegenheden 1999-2004
– 158 (1999-2000) – Nr. 4.
- Met redenen omklede motie van de heren Cis Schepens, Dany Vandenbossche en Jo Vermeulen en mevrouw Margriet Hermans tot besluit van de op 5 april 2000 in plenaire vergadering besproken beleidsnota Monumenten, Landschappen en Archeologie 1999-2004
– 159 (1999-2000) – Nr. 2.
- Met redenen omklede motie van de heren Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Dirk Holemans en Etienne Van Vaerenbergh tot besluit van de op 5 april 2000 in plenaire vergadering besproken beleidsnota Ambtenarenzaken 1999-2004
– 160 (1999-2000) – Nr. 2.
- Met redenen omklede motie van de heer John Taylor c.s. tot besluit van de op 5 april 2000 in plenaire vergadering besproken beleidsnota Ambtenarenzaken 1999-2004
– 160 (1999-2000) – Nr. 3.
- Met redenen omklede motie van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot besluit van de op 3 april 2000 door de heer Luk Van Nieuwenhuysen in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over het taalgebruik bij de dienst 100 en de gevolgen voor het welzijn van de Vlaamse taalgrensbewoners
– 262 (1999-2000) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van de heer Jef Van Looy tot besluit van de op 6 april 2000 door de heer Jef Van Looy in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de uitvoeringsbesluiten bij het gewijzigde mestdecreet
– 263 (1999-2000) – Nr. 1.
- Met redenen omklede motie van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen en mevrouw Mieke Van Hecke tot besluit van de op 6 april 2000 door mevrouw Riet Van Cleuvenbergen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over de eisen van de culturele sector in het kader van de acties van de social-profit-sector
– 266 (1999-2000) – Nr. 1.

JAARVERSLAG VAN DE VLAAMSE OMBUDSDIENST
Indiening

De voorzitter : Het volgende jaarverslag van de Vlaamse Ombudsdienst werd ingediend :

- Jaarverslag 1999 van de Vlaamse Ombudsdienst
– 41 (1999-2000) – Nr. 1.

VOORONTWERPEN VAN DECREET
Indiening

De voorzitter : De volgende voorontwerpen van decreet werden ingediend :

- Voorontwerp van decreet houdende dringende maatregelen betreffende het lerarenambt (VR 4/1999-2000) ;
- Voorontwerp van decreet houdende regeling van de elektriciteitsvoorzieningen in het Vlaamse Gewest (VR 5/1999-2000).

Voorzitter

Deze voorontwerpen van decreet liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

JAARVERSLAG**Indiening**

De voorzitter : Het volgende jaarverslag werd ingediend :

- Verslag over de begrotingsjaren 1992-1998 van het Vlaams Infrastructuurfonds (DOC 124/1999-2000).

Dit jaarverslag ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN HET KINDERRECHTENCOMMISSARIAAT**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van het Kinderrechtencommissariaat werd ingediend :

- Advies 2000/5 met betrekking tot de “Call for action” van de European Network of Ombudsmen for children (ENOC) (DOC 120/1999-2000).

Deze mededeling van het Kinderrechtencommissariaat ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELINGEN VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN (Mina-raad)**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededelingen van de Mina-raad werden ingediend :

- Advies van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen d.d. 30 maart 2000 over het Federaal Plan Duurzame Ontwikkeling 2000-2003 (DOC 121/1999-2000) ;
- Advies van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen d.d. 30 maart 2000 inzake maatschappelijke- en milieuaspecten verbonden aan activiteiten met genetisch gemodificeerde organismen en micro-organismen (DOC 122/1999-2000).

Deze mededelingen van de Mina-raad liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN DE VLAAMSE GESCHILLENRAAD VOOR RADIO EN TELEVISIE**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van de Vlaamse Geschillenraad voor radio en televisie werd ingediend :

- Beslissing van de Vlaamse Geschillenraad voor radio en televisie van 29 maart 2000 inzake de klacht van 4 februari 2000 van de heren D. Lootens en E. Arckens tegen TV-Brussel (DOC 119/1999-2000).

Deze mededeling van de Vlaamse Geschillenraad voor radio en televisie ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

MEDEDELING VAN DE VLAAMSE MEDIA-RAAD**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van de Vlaamse Mediaraad werd ingediend :

- Advies nr. 2000/2 van de Vlaamse Mediaraad d.d. 13 maart 2000 betreffende het voorstel van decreet van de heer C. Decaluwe betreffende het recht op informatie en houdende instelling van een recht van antwoord en een recht van mededeling ten aanzien van radio en televisie (DOC 123/1999-2000).

Deze mededeling van de Vlaamse Mediaraad ligt ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende arresten van het Arbitragehof liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Arrest nr. 33/00 van 29 maart 2000 ;
- Arrest nr. 34/00 van 29 maart 2000 ;
- Arrest nr. 35/00 van 29 maart 2000 ;
- Arrest nr. 36/00 van 29 maart 2000 ;
- Arrest nr. 37/00 van 29 maart 2000 ;
- Arrest nr. 38/00 van 29 maart 2000 ;
- Arrest nr. 40/00 van 6 april 2000 ;
- Arrest nr. 42/00 van 6 april 2000 ;
- Arrest nr. 43/00 van 6 april 2000 ;
- Arrest nr. 44/00 van 6 april 2000 ;
- Arrest nr. 45/00 van 6 april 2000.

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en prejudiciële vragen liggen ter inzage op de afdeling Decreetgevend Secretariaat van het Vlaams Parlement :

- Rolnummers 1682, 1766, 1770, 1774, 1775, 1776, 1922 en 1923 (samen gevoegde zaken) ;
- Rolnummers 1836 en 1904 (samen gevoegde zaken) ;
- Rolnummers 1837, 1863 en 1920 (samen gevoegde zaken) ;
- Rolnummer 1887 ;
- Rolnummer 1897 ;
- Rolnummer 1902.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsverdrag, gesloten tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest en de Republiek Slovenië, ondertekend in Ljubljana op 3 september 1998 – 180 (1999-2000) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsverdrag, gesloten tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest en de Republiek Slovenië, ondertekend in Ljubljana op 3 september 1998.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Laverge, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsverdrag, gesloten tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest en de Republiek Slovenië, ondertekend in Ljubljana op 3 september 1998.

Artikel 1

Artikel 1 geeft de domeinen aan waarin de partijen hun samenwerking willen intensifiëren. De lijst is uitvoerig, maar niet exhaustief. Binnen alle domei-

Voorzitter

nen waarin Vlaanderen bevoegd is, kunnen dus vormen van samenwerking worden opgezet.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Artikel 2 handelt over de uitbreiding van de economische betrekkingen vanuit verschillende invalshoeken. De uitwisseling van personen die deskundig zijn in het opzetten van KMO-structuren en de organisatie van managementsprogramma's voor KMO-bedrijfsleiders krijgen bijzondere aandacht.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

– *De heer Norbert De Batselier, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996

– 252 (1999-2000) – Nrs. 1 tot 3

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Joachim Coens c. s. houdende wijziging van artikel 43 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996

– 75 (1999-2000) – Nrs. 1 en 2

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Joachim Coens c.s. houdende wijziging van de artikelen 103, 136 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

– 84 (1999-2000) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie

van de ruimtelijke ordening en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, het voorstel van decreet van de heer Coens c.s. houdende wijziging van artikel 43 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, en het voorstel van decreet van de heer Coens c.s. houdende wijziging van de artikelen 103, 136 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, die door de commissie in samenhang werden behandeld, met dien verstande dat het ontwerp van decreet als basis voor de bespreking werd genomen. We volgen hier dezelfde werkwijze.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Lachaert, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Matthijs, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, mijnheer de minister, na de bespreking in de commissie ligt het wijzigingsdecreet nu voor in de plenaire vergadering. Het decreet wijzigt zowel het decreet van 18 mei 1999 als dat van 22 oktober 1996. Door het wijzigingsdecreet treedt bovendien het decreet van 18 mei 1999 in werking. Omwille van de eenvoud zullen beide decreten gedurende een onbepaalde periode nog naast elkaar blijven bestaan, en werd het oude decreet gewijzigd.

In feite gaat het om een uitgesteld en gewijzigd sluitstuk van het beleid inzake ruimtelijke ordening van de vorige regeerperiodes. Onder de ministers Kelchtermans en Baldewijns werd de visie op ruimtelijke ordening in Vlaanderen volledig vernieuwd. Dat nieuwe beleid kwam er niets te vroeg. Vlaanderen is getekend door het historisch gebrek aan ruimtelijke ordening, waardoor versnippering gemeengoed is geworden. Dat heeft ernstige gevolgen voor de mobiliteit en de nutsvoorzieningen.

In plaats van voor een ad-hocbenadering en een statische visie te kiezen, werd geopteerd voor een dynamische, geïntegreerde en planmatige ruimtelijke ordening. Die vergde van alle betrokken niveaus, van de administratie en van de bevolking, grote veranderingen in houding, denkwijzen en gewoonten. Met het nieuwe decreet op de ruimtelijke ordening van vorig jaar werd deze evolutie verankerd. Het omschakelingsproces van een ad-hocbe-

Coens

nadering naar planmatig denken, is echter verre van afgerond. Om alle burgers, gemeenten en deskundigen mee te krijgen, dient, zeker tijdens de overgangsfase, in veel energie, tijd en middelen te worden geïnvesteerd.

In het decreet dat vorig jaar werd goedgekeurd, werd er resoluut voor geopteerd om de gemeenten de volle verantwoordelijkheid inzake ruimtelijke ordening te laten dragen, ondanks het grote protest van onder meer de heer Lauwers. De gemeenten zijn het best geplaatst om de ruimtelijke draagkracht en alle lokale facetten ervan te kunnen inschatten, en om de ruimtelijke visie op hun grondgebied te realiseren.

De gemeentelijke verantwoordelijkheid werd niet onvoorwaardelijk toegekend. Eerst diende er een uitgewerkte visie te zijn, er diende een expertise te worden uitgebouwd in de gemeentelijke diensten en er diende een plannen- en vergunningenregister te worden aangelegd. De onafhankelijkheid van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar moest worden gewaarborgd.

Een tweede belangrijk aspect van het decreet van 1999 betrof de oplossing voor de relicten uit het verleden. Vele woningen en bedrijven bevinden zich volgens de bestemmingskaarten van het gewestplan niet in de juiste zone. Nochtans dateren vele van deze woningen en bedrijven van lang voor de opmaak van het gewestplan. In sommige streken gaat het niet om geïsoleerde gevallen, maar is meer dan een derde van alle woningen en bedrijven zonevreemd. De feitelijke toestand beantwoordt niet aan de wettelijke toestand.

Voor dit onhoudbare conflict diende zo snel mogelijk een oplossing te worden gevonden, zonder opnieuw de planmatige visie uit het oog te verliezen. Voor woningen werd geopteerd voor een overgangperiode van vijf jaar, waarna een planologische oplossing voorhanden diende te zijn. Voor de bedrijven, waarbij ook hinderaspecten spelen, werd het sectoraal BPA naar voren geschoven. Dat sectoraal BPA creëert een oplossing voor zonevreemde bedrijven waarbij zowel de ruimtelijke als de sociaal-economische aspecten worden afgewogen, en waarbij alle bedrijven tegelijk en gelijkwaardig worden behandeld. Dit punt uit het decreet werd vorig jaar goedgekeurd onder groot protest van de VLD.

De wijzigingen aan het decreet die nu worden voorgesteld, doen ons vrezen dat de nieuwe rege-

ring, waarvan Agalev deel uitmaakt, en de nieuwe minister van Ruimtelijke Ordening het lopend proces van visievorming en planmatige afweging willen afremmen. Men gelooft blijkbaar niet meer in een structurele aanpak. De speelruimte van de subsidiariteit wordt sterk ingedijkt door het gebrek aan ondersteuning, voorlichting en voorbereiding van het lokale bestuur. Nochtans spelen deze drie factoren een grote rol.

Het loslaten van de planmatige aanpak zien we eerst en vooral bij de zonevreemde monumenten. Ruimtelijke problemen met monumenten ontstaan niet van vandaag op morgen. In principe beschikken de gemeenten en provincies over voldoende tijd om daar bij de opmaak van hun ruimtelijk structuurplan op te anticiperen. Men creëert daar door de wijziging van het decreet een uitzondering op. We vrezen dan ook dat nog ontelbare problemen van zonevreemdheid niet zullen worden opgelost via het planningsproces. Als deze nieuwe coalitie geen oplossing kan bieden voor duidelijk afgelijnde en bekende zonevreemdheid en dit na een overgangperiode van vijf jaar, hoe zou ze dan een oplossing vinden voor zonevreemde woningen, sportinfrastructuren en bedrijven? Het was nochtans de bedoeling om deze problemen via een planningsproces van vijf jaar volledig uit de wereld te helpen.

Een tweede teken is het wegvallen van het verplichte advies van de gemachtigde ambtenaar bij het grootste deel van de vergunningsaanvragen. Vertegenwoordigers van verschillende partijen wezen er hier op dat sommige gemeenten amper over de expertise beschikken om vergunningen te beoordelen. Voor een correcte afhandeling van vergunningsaanvragen moeten de politieke verantwoordelijken hun beoordeling kunnen baseren op een correcte ambtelijke beoordeling. De gemeenten moeten op zijn minst een ruimtelijke visie en planvorming hebben voor ze grotere bevoegdheid krijgen. Dat was de filosofie van het nieuwe decreet.

Deze redenering wordt nu, door de vertragingen in de adviesverlening die zich in enkele arrondissementen voordoen, op zijn kop gezet. Voor deze vertragingen moet inderdaad een oplossing worden gezocht, maar dat mag de visie- en planvorming op het lokale niveau niet in de weg staan. De CVP stelde als tussenoplossing voor dat de gemeenten minstens een stedenbouwkundig ambtenaar moesten hebben én dat ze gestart moesten zijn met het gemeentelijk structuurplan. Zelfs deze minimale voorwaarden werden weggewuifd door de meer-

Coens

derheid. De kans dat het misloopt, is niet denkbeeldig. Wie dit wil goedkeuren, moet dat beseffen.

Als men de gemeenten meer verantwoordelijkheid geeft, moet men hen meer logistieke en financiële ondersteuning aanbieden. Op dit punt blijft de regering evenzeer in gebreke. Ondanks beloften in die zin heeft de regering nog niets concreets gerealiseerd. Integendeel, het budget van 350 miljoen frank in de begroting van 1999 ging verloren bij gebrek aan beslissingen. Een beslissing over de midelen voor 2000 blijft uit, en vooral : de groot-scheepse geplande informatiecampa­gne over ruimtelijke ordening voor de gemeentebesturen en de bevolking blijft uit. De Vlaamse regering geeft nu blijkbaar prioriteit aan televisiespots en allerhande boodschappen om de bevolking op te roepen om deel te nemen aan de gemeentepolitiek.

Weten de gemeenten waar ze staan en wat hen over negentig dagen te wachten staat met vervallen verkavelingen ? Weet de burger dat door niet-aan­gifte binnen negentig dagen samen met zijn ver­kaveling ook zijn bouwrecht vervalt ? Wie weet dat ? Bestaat de grootscheeps geplande informatiecampa­gne over ruimtelijke ordening ten aanzien van gemeentebesturen en de bevolking ?

De problematiek van de zonevreemde bedrijven is een laatste aanduiding dat het niet echt vlot loopt met die planmatige aanpak. Een aantal wijzigingen in het ontwerp, gaan in de richting die ook de CVP voorstelt. Wij hadden echter nog een aantal amen­dementen vooropgesteld voor een duidelijke defi­niëring van het planologisch attest. In die zin kan men ook de mogelijkheden voor bedrijven eens ruimtelijk duiden. Dat is niet gebeurd. We moeten echt beducht zijn voor een sterke toename van het aantal individuele BPA's, ten nadele van de sectorale BPA's. Sectorale BPA's bieden het voordeel dat zij ingebed moeten worden in een algemeen ruimtelijke visie op de bedrijfsactiviteiten in de gemeenten. Wanneer resoluut wordt geopteerd voor een individuele benadering, dreigt de wet van de sterkste te gelden, waardoor aan slechts enkele bedrijven antwoord kan worden gegeven.

Het is ons inziens verontrustend dat de nieuwe VLD-minister nog geen initiatieven heeft genomen om de procedure van de sectorale BPA's te verruimen en te stimuleren. Sommige bedrijven kunnen immers momenteel niet in een BPA worden opge­nomen omdat ze grotendeels, maar niet volledig vergund zijn. Landbouwbedrijven en horecazaken worden in elk geval uitgesloten. Er bestaan boven-

dien twijfels over het feit of de administratie wel de grootste prioriteit geeft aan de behandeling van deze sectorale BPA's. Er bestaat evenmin een alge­meen afwegingskader dat ruimtelijk-ecologische en sociaal-economische criteria formuleert voor het opstellen en beoordelen van sectorale BPA's.

Er heerst geen duidelijkheid over wat nu al dan niet zal kunnen via dit planologisch attest of via het sectorale BPA. Het blijft wachten op het bijstellen van de betreffende omzendbrief. We menen dat ook hier geen blijk wordt gegeven van geloof in de planmatige afweging.

Volgende week treedt dit decreet in werking. We moeten hierover nog stemmen. Er zullen eveneens een aantal uitvoeringsbesluiten nodig zijn. Een aantal van hen zijn reeds in voorbereiding in werk­groepen. Een aantal zullen vrijdag op de minister­raad besproken worden. Wie vandaag echter niet over een internetaansluiting beschikt, weet niet welke werken er morgen vergunningsplichtig zijn. Hij weet niet welke bestemmingswijzigingen kun­nen en welke niet. Dit is een uitvoeringsbesluit dat u wel via internet kunt raadplegen, maar waarover de communicatie naar de brede bevolking nog niet is gebeurd.

Vanaf volgende week kan de burger dus voor een zelfde probleem zowel via het oude als het nieuwe decreet, zonder of met gemachtigd ambtenaar be­paalde problemen oplossen.

Wie in Vlaanderen kent de consequenties en moge­lijkheden van het lokale niveau om heel wat ruimtelijke problemen op te lossen ? Alle gemeenten vragen zich af wat hun mogelijkheden zullen zijn om binnen het gemeentelijk uitvoeringsplan oplos­sing te zoeken, vooral inzake zonevreemdheid. Niet voor niets ontstaan er momenteel VZW's Zon­evreemd Vlaanderen die groeien vanuit de ondui­delijkheid ter zake bij de bevolking. Men heeft twijfels over de rechtszekerheid.

Het decreet werd door de nieuwe meerderheid uit­gesteld omwille van het gebrek aan voorbereiding op het terrein, zowel bij de administratie als bij de lokale overheden. Na tien maanden paars-groen is de onzekerheid en onwetendheid op het terrein over de mogelijkheden en onmogelijkheden, over de taken en opdrachten van mensen en besturen nog nooit zo groot geweest.

De problemen van bijvoorbeeld weekendverblij­ven, van achterstand bij stedenbouw, van handha­ving worden doorgeschoven naar de lokale bestu­ren. Zij worden achtergelaten zonder duidelijke

Coens

criteria voor hun personeel, zonder extra middelen en vooral zonder duidelijkheid over de krijtlijnen van deze Vlaamse regering op het vlak van de ruimtelijke ordening.

Voor wie is het nu duidelijk wat er moet gebeuren met de zonevreemde bedrijven ? Moet men stoppen met het opmaken van een sectoraal BPA ? Moet men ermee starten ? Moet men morgen planologische attesten afleveren ? Wat is het doel en de mogelijkheid ervan ? Welke zullen al dan niet aanvaard worden ? Op zes maanden voor de gemeenteraadsverkiezingen komen we in een vacuüm terecht dat aanleiding kan geven tot heel wat schade aan de goede ruimtelijke ordening en vooral voor heel wat misleiding kan zorgen bij mensen en bedrijven.

De minister van Ruimtelijke Ordening moet beseffen dat de weg naar een planmatige en doordachte ruimtelijke ordening in Vlaanderen nog lang is. Ik hoop dat de huidige coalitie dit begrijpt. Alle tekenen in het voorliggende ontwerp wijzen echter op het tegendeel. Men zoekt naar omwegen omdat men niet gelooft in hetgeen men voorstaat. In de ministerraad van volgende vrijdag zal men waarschijnlijk vlug een aantal individuele verlanglijstjes inzake de gewestplanwijziging behandelen op basis van het oude decreet.

Deze regering levert het bewijs dat ze zelf niet gelooft in hetgeen ze voorlegt. De weg naar een doordachte ruimtelijke ordening is nog heel lang, zeker met deze coalitie. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, het decreet, waaraan nu een aantal juridische aanpassingen worden aangebracht, werd reeds tijdens de vorige legislatuur goedgekeurd. Door een aantal tekortkomingen kon het decreet niet onmiddellijk worden uitgevoerd. Dat een stedenbouwwet van 1962 achterhaald is, zal niemand betwijfelen. Dat dit decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening grote veranderingen zal meebrengen, staat echter als een paal boven water. De rechtstreeks betrokken ambtenaren staan voor een nieuw tijdperk.

Mijnheer de minister, u wilt alles in het werk stellen om het ontwerp zorgvuldig te implementeren.

Vraag blijft of de gemeentebesturen en de provinciale overheden klaar zijn voor deze grote omwenteling. Ik denk daarbij aan de informatisering van de gemeentelijke administratie. Het ondersteunend centrum GIS-Vlaanderen van de Vlaamse Landmaatschappij verstrekt momenteel alle mogelijke digitale basisinformatie, die de ambtenaren kunnen gebruiken bij de opbouw van het plannen- en vergunningenregister. In antwoord op mijn vraag in de commissie stelde u echter dat de gemeentebesturen inderdaad nog een grote achterstand hebben op het vlak van informatisering. Ook het aanschaffen van de informatiseringssystemen is in vele gemeenten niet afgerond. Daaruit kunnen we toch ook wel afleiden dat vele gemeenten nog niet echt klaar zijn voor de nieuwe regeling inzake de organisatie van de ruimtelijke ordening.

Vele gemeenten blijven bovendien in gebreke bij het opstellen van een gemeentelijk structuurplan. Amper 5 gemeenten zijn reeds klaar met hun gemeentelijk structuurplan, 25 zijn in de fase van voorontwerp en 75 hebben reeds een startnota opgesteld. Deze cijfers tonen aan dat tegen eind 2000 nog niet één derde van de Vlaamse gemeenten over een gemeentelijk structuurplan zal beschikken. Dit geldt des te meer wanneer men weet dat er op 8 oktober gemeenteraadsverkiezingen worden gehouden.

De burger zal ook rechtstreeks worden betrokken bij de uitvoering van dit nieuw decreet. Bouwvergunningen zullen veel sneller kunnen worden verleend omdat het gemeentebestuur vanaf 1 mei vele vergunningen rechtstreeks aan de bouwaanvrager kan afleveren. Dit feit is positief voor de burger. Het Vlaams Blok staat toch enigszins argwanend tegenover de te grote zelfstandigheid van de gemeentebesturen. Enerzijds krijgen ze misschien te veel verantwoordelijkheid, en vreest het Vlaams Blok dat bouwvergunningen zullen worden toegekend op basis van politieke motieven. Het principe van de stedenbouwkundig ambtenaar biedt bij de adviezen wel de nodige neutraliteit. Anderzijds zal de grote achterstand inzake het verlenen van een bouwvergunning door administratie voor Stedenbouw hopelijk tot het verleden behoren.

De organisatie van de ruimtelijke ordening herzien en decreetswijzigingen doorvoeren, houdt wel vele onduidelijkheden in. De overgang van het oude naar het nieuwe zal ongetwijfeld nog de nodige groeipijnen en kinderziekten kennen, ook al zijn er reeds wijzigingen van juridische aard doorgevoerd. Toch zullen er nog vele onduidelijkheden naar voren komen voor diegenen die dagelijks met deze materie worden geconfronteerd. Ook de gemeen-

Van den Eynde

teraden zullen meer betrokken worden bij de uitvoering van dit decreet. Het is niet ondenkbaar dat een gemeenteraadslid een meer controlerende taak zal krijgen bij behandelingen van bouwaanvragen. Dit zal blijken uit de op te richten gemeentelijke adviescommissies voor ruimtelijke ordening. Maar wat zal de juiste taak zijn van deze adviescommissie? In hoeverre zullen de gemeentelijke adviescommissies voor ruimtelijke ordening werkbaar zijn, en met welke regelmaat zullen zij moeten samenkomen? Bestaan daarover reeds concrete afspraken?

Het Vlaams Blok is van mening dat er bij de wijzigingen die momenteel worden doorgevoerd, wel aandacht wordt besteedt aan de zonevreemde bedrijven en de monumenten. Dit was nodig met het oog op mogelijke uitbreidingen in de toekomst. Toch vindt het Vlaams Blok dat men de problematiek van de zonevreemde bedrijven te selectief aanpakt. Hierdoor wordt het de land- en tuinbouwsector en de horecabedrijven bijna onmogelijk gemaakt om de toestand te laten regulariseren en hun activiteiten verder uit te breiden. Telkens opnieuw verwijst men naar het gemeentelijk structuurplan dat de inpassing van zonevreemde bedrijven in de gewenste ruimtelijke structuur van de gemeente mogelijk moet maken. Ik wil hier nog eens benadrukken dat dit nog niet mogelijk is omdat dit decreet op 1 mei 2000 – over welgeteld vijf dagen dus – in werking treedt, en dat er amper vijf gemeenten klaar zijn met hun structuurplan. Er zijn dus ingrijpendere oplossingen nodig.

De afwezigheid van een bouwamnestie is een zeer grote lacune in dit decreet. In een land waar men oog heeft voor de regularisatie van vele vreemdelingen en asielzoekers, is het nog steeds niet mogelijk om amnestie te verlenen voor bouwwerken die zijn geplaatst vóór de opmaak van de gewestplannen. Het feit dat vele burgers worden geconfronteerd met dwangsommen en boetes omwille van één of ander klein bouw misdrijf dat geen bedreiging vormt voor de leefomgeving of het milieu, is onaanvaardbaar. We blijven hopen dat de minister de moed zal vinden om niet enkel individuele dossiers die via de media worden uitgespeeld, te behandelen, maar dat hij ook de kracht en de moed zal vinden om voor futiele bouw misdrijven amnestie te verlenen, in samenspraak met de gemeenten en met respect voor hun ruimtelijk structuurplan. Ik denk dan aan tuinhuisjes, vijvers, opritten, veranda's en dergelijke, die noch voor de overheid, noch voor de gewenste ruimtelijke structuur van een gemeente hinderlijk zijn. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Tobback heeft het woord.

De heer Bruno Tobback (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, de afgelopen maanden en jaren is al meermaals gebleken dat ruimtelijke ordening in Vlaanderen een emotioneel geladen thema is. Vandaag is dat niet anders. Deze ochtend las ik in een Vlaams dagblad een werkelijk hartverwarmend epistel van de heer Coens. Ik dank hem voor de lovenswaardige standpunten die hij daarin verdedigt.

Enkele maanden geleden, nog voor we goed en wel waren begonnen met de bespreking van het decreet, luidde de heer Sannen de alarmklok, en trok hij ten strijde tegen spoken die er niet waren. Het thema is dus controversieel en emotioneel geladen. Het valt op dat de standpunten over deze aangelegenheid nogal eens durven te evolueren. Vandaag hoor ik de heer Sannen niet meer. En tijdens de bespreking hoor ik ook zijn fractie niet veel. Blijkbaar is ook hij die spoken niet meer tegengekomen.

Van het hartverwarmende artikel van de heer Coens moest ik wel even schrikken. Ik neem aan dat hij namens zijn fractie spreekt. In dat artikel verwoordt hij het grootste wantrouwen tegenover individuele oplossingen. Hij is de grote pleitbezorger geworden van de sectorale BPA's. Ik heb vanochtend niet meer de tijd gehad om de Handelingen van de voorbije jaren te raadplegen, maar ben wel van plan dat te doen. Daarin zal ik ongetwijfeld talrijke uitspraken terugvinden van onder meer de heer De Roo en wellicht ook van de toenmalige minister van Economie, waaruit blijkt dat zij vinden dat het systeem van de sectorale BPA's nogal rigide en te ingewikkeld is. Zij aanvaardden dit systeem slechts node, en enkel omdat er niet echt een alternatief was.

De heer Joachim Coens : Mijnheer Tobback, we hebben het systeem van het sectoraal BPA altijd gesteund. Het is belangrijk dat men op lokaal vlak een visie heeft op het economisch gebeuren die een oplossing biedt voor de problemen van zonevreemde bedrijven. Daarvoor moet een totaalvisie worden ontwikkeld. Door dit echter niet snel en efficiënt genoeg – om de woorden van premier Verhofstadt te gebruiken – toe te passen, zijn heel wat zaken scheefgegroeid en is het geloof in een sectorale benadering langzaam aan het wegebben. Men heeft de omzendbrief nooit krachtig genoeg verdedigd bij de achterban en bij de administratie. Zelfs nu heeft men nog steeds niet voorzien in de nodige middelen om de gemeenten te stimuleren om sectorale BPA's op te maken. U mag ons nu niet ver-

Coens

wijten dat we deze aanpak niet ten volle hebben verdedigd.

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Ik wil enkel bevestigen wat de heer Coens heeft gezegd. In het verslag over de behandeling van het decreet van 18 mei 1999 zult u geen enkele aanwijzing vinden waaruit blijkt dat wij het systeem van het sectoraal BPA in vraag hebben gesteld. We hebben wel gezegd dat we niet geloven in de zogenaamde individuele ad hoc-aanpak, die de VLD voorstelde.

De vraag is echter of hier iets van in huis komt. Voor ons is het essentieel dat op een democratische wijze, via de gemeenteraad, een discussie wordt gehouden over het bestaan van zonevreemde bedrijven in de gemeente. We hebben er altijd voor gepleit de termijn en de procedure zo kort mogelijk te houden om, waar dit verantwoord is, zonevreemde bedrijven te regulariseren zodat hun rechtszekerheid gevrijwaard zou blijven.

Een aantal gemeenten zijn daar effectief mee bezig. De praktijk toont echter aan dat de realisatie zeer traag verloopt. Op dit ogenblik zijn nog maar een aantal gemeenten erin geslaagd de eindstreep te halen. De verklaring van de VLD van voor de verkiezingen, dat dit probleem onder haar bestuur zeer snel zou worden opgelost, slaat dus nergens op.

De heer Bruno Tobbac : Ik stel voor dat u uw opmerkingen over de VLD aan iemand van de VLD richt.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Mijnheer Tobbac, uw blind vertrouwen in deze regering siert u.

De heer Bruno Tobbac : Mijnheer Sannen, ik heb nog geen woord gezegd over deze regering.

De heer Ludo Sannen : Ook onze fractie heeft vertrouwen in deze regering maar het blijft een kritisch vertrouwen. Dit betekent dat we reeds bij de bespreking van het eerste voorontwerp onze bekommernis wilden formuleren. De bekommernis om een planmatige aanpak op basis van een coherente visie blijft essentieel. De minister heeft zich ertoe geëngageerd om bij elk BPA deze planmatige visie van de gemeenten op te vragen en te controleren. Het is belangrijk deze bekommernis bij het

begin, dus bij de bespreking van het voorontwerp, te formuleren en niet achteraf.

De voorzitter : De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens : Mijnheer Sannen, de houding van Agalev begint me soms te vervelen. U moet weten wat u wilt. Mevrouw Vertriest heeft tijdens een plenaire vergadering verklaard dat er geen enkele wijziging mogelijk is. U kunt dit in het verslag nalezen. U moet dan wel consequent zijn en tegen dit decreet stemmen. Indien u een decreet goedkeurt waarvan u zegt dat u er eigenlijk tegen bent, dan steunt u de organisatie van de ruimtelijke ordening zoals ze in de wetgeving staat. U moet dan ook niet zeggen dat u die maar half steunt. Het is het een of het ander.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : De stemming handelt nu over het ontwerp na de waarborgen, gegeven door de minister. Ik heb in het verleden gereageerd bij het bekend worden van het voorontwerp.

De heer Eric Van Rompuy : Er is wel niets veranderd.

De heer Ludo Sannen : Dat klopt, maar de kritische vragen van mijn fractie zijn ondertussen beantwoord. Ik heb de minister met betrekking tot onze bekommernissen om garanties gevraagd en ik heb die garanties gekregen.

De heer Bruno Tobbac : Wie heeft hier eigenlijk een blind vertrouwen in de regering ?

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Ik zou even willen reageren, want hier worden een aantal zaken uit hun verband gerukt. Het hele parlement onderschrijft de visie dat het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan een oplossing en een visie moet bieden inzake de problematiek van de zonevreemde bedrijven. Het probleem is echter dat een aantal gemeenten hiervoor jaren nodig zullen hebben.

Om hieraan tegemoet te komen, heb ik in de mogelijkheid voorzien om het systeem van het sectoraal BPA in te voeren. Dit systeem is waardevol, maar voldoet niet als een bepaald gemeentebestuur weigert de problematiek van de zonevreemtheid aan te pakken. Om dit probleem te verhelpen, stellen we vandaag een derde weg voor. In die gemeenten die over een structuurplan beschikken,

Van Mechelen

kan een bedrijf zelf het initiatief nemen om het gemeentebestuur te vragen waar het bedrijf voor staat, wat de toekomst zal brengen en of het bedrijf zich nog verder kan ontwikkelen. Zoals ik herhaaldelijk in de commissie heb gezegd, zal deze mogelijkheid er mijns inziens toe leiden dat verschillende bedrijven deze gemeentebesturen met vragen zullen bestoken en op die manier alsnog een sectoraal BPA tot stand zullen brengen. Zodra dit is gebeurd, bevinden we ons terug op de tweede weg. Ik herinner me dat verschillende commissieleden het erover eens waren dat dit zich in de praktijk zal voordoen.

De administratie heeft de vraag gekregen om de sectorale BPA's te evalueren. Deze evaluatie is nu bijna voltooid. Op basis van de resultaten zullen we het instrument van het sectoraal BPA door middel van de nodige bijstellingen nog efficiënter en nog transparanter maken. Ik zal mij aan de belofte houden die ik in de commissie heb gedaan.

Momenteel zijn er iets meer dan tien sectorale BPA's goedgekeurd. Dit is een nieuw gegeven in Vlaanderen. Ik denk hierbij ook aan de stedelijke afbakeningsplannen. We moeten deze leerschool doorlopen en de kennis die we hierbij opdoen in de praktijk omzetten. De hieruit voortvloeiende bijsturing zal een duidelijke bedoeling hebben, namelijk het zoeken van een planologische oplossing voor de ruimtelijke problemen in Vlaanderen.

De voorzitter : De heer Tobback heeft het woord.

De heer Bruno Tobback : Hiermee is alles eigenlijk al gezegd. (*Opmerkingen van de heer Ludo Sannen*)

Door de goedkeuring van dit nieuwe decreet zal het decreet van vorig jaar op 1 mei 2000 in werking treden. De aangebrachte wijzigingen betekenen geen breuk met de lijn van drie tot vijf jaar geleden. Ze betekenen dat die lijn zal worden doorgetrokken. Dit decreet behoudt het principe en het systeem van de structuurplanning en behoudt bijgevolg ook de dynamische aanpak van de ruimtelijke ordening. Het systeem van een open en duidelijke procedure inzake ruimtelijke ordening zal worden voortgezet en verbeterd.

Zoals ook bij de bespreking van de beleidsnota is gesteld, zullen we in een aantal instrumenten voorzien om de erfenis uit het verleden weg te werken zonder een nieuwe erfenis voor onze opvolgers te

creëren. We zullen de vroegere lijn op een snelle en efficiënte manier doortrekken.

Mijnheer Coens, u somt een aantal problemen van de gemeenten op, zoals het gebrek aan ondersteuning en het tekort aan deskundigheid. Het spijt me dat die problemen vandaag inderdaad aanwezig zijn, maar zij waren evengoed aanwezig in mei 1999, toen het vorige decreet werd goedgekeurd met bijna identieke procedures en voorwaarden. Op dat ogenblik wisten we dus zeer goed wat ons te wachten stond, namelijk dat we niet van de ene dag op de andere een grote revolutie moesten verwachten. Er is nog veel werk aan de winkel om de gemeenten goed te ondersteunen, om de nodige deskundigheid op te bouwen en om vertrouwen in deze nieuwe procedures op te wekken. Ik twijfel er niet aan dat het decreet in die mogelijkheden voorziet.

Ook over de sectorale BPA's moeten we de discussie voor eens en altijd afronden. Het systeem van de sectorale BPA's wordt niet verlaten, integendeel. Ik denk dat zowel de gemeenten als de bedrijven er alle belang bij hebben dat er op zoveel mogelijk plaatsen met die sectorale BPA's wordt gewerkt. Eventuele afwijkingen van die BPA's moeten gepaard gaan met een grondig onderbouwde visie van de gemeenten op ruimtelijke ontwikkeling voor de volgende jaren. Ik heb er dan ook alle vertrouwen in dat dit systeem in het belang van iedereen zal werken.

Omdat we de discussie over het decreet dat nu voorligt, eigenlijk al hebben gevoerd en er geen grondige wijzigingen worden doorgevoerd, wil ik wat meer aandacht besteden aan iets anders. De bespreking van dit nieuwe decreet is daar de ideale gelegenheid voor. Ik vind het zeer belangrijk dat we aan een aantal randvoorwaarden voor een goede ruimtelijke ordening werken, voor zover we die nog niet hebben.

Het is trouwens opnieuw uw fractie, ere wie ere toekomt, die vorige week een voorstel heeft gedaan of beter gezegd, een probleem heeft geformuleerd zonder een oplossing aan te bieden. Dat is trouwens niet als verwijt bedoeld, want ik heb zelf ook niet onmiddellijk een degelijk voorstel in huis. Zo is het probleem van bijvoorbeeld het ontbreken van een goed grondbeleid in Vlaanderen uiteraard een grote hinderpaal bij het creëren van een goede ruimtelijke ordening en een belemmering voor het voeren van een goed en sociaal rechtvaardig beleid. Ook op het gebied van huisvesting loopt het beleid achter op onze buurlanden, vooral op Nederland. Ik steun met heel veel plezier en enthous

Tobback

siasme de vraag naar een goed grond- en panden-beleid.

Ik wil voor alle duidelijkheid zeggen dat ik dan niet denk aan het aankopen van gronden en het herverdelen ervan om ze opnieuw te kunnen bebouwen. We moeten wel oog hebben voor het probleem van de stijgende grondprijzen. Die stijging wordt niet veroorzaakt door het goede beleid dat we trachten te voeren. Er zijn immers meer dan voldoende bouwgronden aanwezig in Vlaanderen. Het probleem is echter dat ze niet beschikbaar zijn voor wie er nood aan heeft.

Er zijn in Vlaanderen bovendien weinig beperkingen op het speculeren met bouwgronden en daar moeten we de volgende jaren iets aan doen. Het zal niet volstaan om goede procedures voor ruimtelijke ordening goed te keuren en ze toe te passen om tot een goed en rechtvaardig woning- en grondprijzenbeleid te komen. De minister van Ruimtelijke Ordening en de nieuwe minister van Huisvesting hebben een even belangrijke en even grote taak in de realisering van een goed beleid voor ruimtelijke ordening. We zullen hen regelmatig voorstellen doen gedurende de volgende maanden en jaren, en we hopen dat we over de grenzen van meerderheid en oppositie heen, de nodige steun zullen krijgen om dat te realiseren.

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, na deze verklaring van de heer Tobback wil ik van de gelegenheid gebruikmaken om minister Van Mechelen te herinneren aan een stelling die hij enkele maanden geleden poneerde. Hij zei dat de administratie, om een sociaal grondbeleid te kunnen voeren, zich wat soepeler moet opstellen tegenover het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden. Werd er op dat vlak vooruitgang geboekt? Ik denk immers dat het schoentje daar wringt. De gronden worden aan een zeer hoge prijs aangeboden, en tegelijkertijd wordt op basis van om het even welk argument gezegd dat woonuitbreidingsgebieden, zeker in het buitengebied, niet meer mogen worden aangesneden. Dat werkt natuurlijk een stijging van de grondprijzen in de hand.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijn antwoord daarop is drieledig. Ten eerste vestig ik er uw aandacht op dat dit wijzigingsdecreet de gemeenten de mogelijkheid geeft om gedifferentieerde belastingen te heffen inzake onbebouwde percelen. Dit is nu

goedgekeurd door de Raad van State. Deze zeer belangrijke wijziging zal de gemeenten in staat stellen terzake een actief beleid te voeren.

Ten tweede is er, zoals ik reeds in de commissie zei, met de administratie Ruimtelijke Planning afgesproken dat het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden in die stedelijke gebieden waar de contouren van het afbakeningsplan al gekend zijn, onverkort van start zal gaan. Met andere woorden : waar de stedelijke afbakening reeds is gebeurd of waar – zoals in Gent – de ruwe schets op papier staat, mag binnen die stedelijke afbakening woonuitbreidingsgebied worden aangesneden.

Ten derde was er de vraag inzake de niet-stedelijke gebieden. Daar zitten we natuurlijk met een dilemma. De heer Coens zegt terecht dat we binnen de planologische visie moeten blijven en dat er een totaalvisie moet zijn alvorens men de krenten uit het brood kan gaan halen. Dat aansnijden van woonuitbreidingsgebieden in niet-stedelijke gebieden is immers de metaforische krent waarover de gemeente beschikt. Ik ben het ermee eens dat een dergelijk planologisch proces vrij veel tijd en energie opsloopt. Er is afgesproken dat de administratie een voorstel zal formuleren, waarbij de gemeente in een soort stappenplan de machtiging zal krijgen een woonuitbreidingsgebied aan te snijden. Met andere woorden, als men voldoende ver is gevorderd met het opstellen van een gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, dan zouden we dit als een mogelijke stimulans kunnen beschouwen om terzake sneller een aantal zaken te deblokken. Ik sluit me echter aan bij de stelling van de heer Tobback dat er, zoals ook het RSV duidelijk heeft aangetoond, planologisch in voldoende bouwgrond is voorzien. Het probleem waarmee we kampen schuilt in het beschikbaar stellen van die bouwgronden. Om dit trachten te verhelpen zullen we een hele waaier aan maatregelen moeten uitwerken.

De heer Bruno Tobback : Ik kan me daar alleen maar bij aansluiten. Ik wijs de heer De Roo erop dat, indien we in Vlaanderen blijven proberen de problemen inzake de grondprijzen op te lossen door nieuwe bouwgrond tevoorschijn te toveren, we nooit in staat zullen zijn die problemen op te lossen. We zullen zo noch het probleem van de ruimtelijke ordening noch dat van de grondprijzen oplossen. Zo werkt dat immers niet : in een zo kleine regio als Vlaanderen kan men onmogelijk genoeg extra bouwgrond tevoorschijn toveren om ervoor te zorgen dat de prijzen significant dalen. Verwacht daar niets van. Integendeel zelfs : een van de mogelijke effecten daarvan is dat speculatie op een

Tobback

aantal plaatsen wordt beloofd. Dat kan geenszins de bedoeling zijn.

Uit deze bespreking, maar vooral uit ons betoog tijdens vorige besprekingen van dit ontwerp van decreet, mag blijken dat onze fractie erg gelooft in de lijn die hier wordt uitgestippeld. Hier wordt doorgetrokken wat in het verleden is gebeurd. Een consequent beleid is een eerste vereiste om aanvaarding en begrip bij de mensen te bewerkstelligen. Ik geloof dat dit ontwerp daartoe de mogelijkheid biedt. We zullen het dan ook met heel veel genoegen goedkeuren. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : Mevrouw Vertriest heeft het woord.

Mevrouw Isabel Vertriest (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, het nieuwe decreet zal op 1 mei in werking treden, in een licht gewijzigde versie.

Inhoudelijk zijn de wijzigingen, in die mate dat ze niet louter correcties zijn, voor een belangrijk deel het gevolg van de intenties van het Vlaamse regeerakkoord om de planologische situatie van zonevreemde gebouwen beter te regelen en om de wet- en regelgeving te vereenvoudigen en te stroomlijnen met het oog op een beter bestuur.

Dat van het uitstel gebruik is gemaakt om het decreet juridisch, technisch en inhoudelijk te vervolmaken is een goede zaak. De inhoudelijke wijzigingen van dit ontwerp van decreet zijn erop gericht de decentralisatie van het ruimtelijk beleid – een van de belangrijkste krachtlijnen van het decreet – versneld door te voeren. De grote uitdaging van de ruimtelijke ordening is meer dan ooit het realiseren van de doelstellingen op het terrein. Op dat vlak is het Vlaamse verleden beschamend.

Naast de responsabilisering van de gemeenten en de provincies wordt er komaf gemaakt met de huidige gang van zaken, zoals die wordt verwoord door de heer Dirk Geldhof, schepen in Antwerpen : het is gemakkelijker om een vergunning te krijgen voor het bouwen van een kerncentrale of een varkenswekerij op de Grote Markt dan voor het openen van een jeugdcentrum ergens in een buitenwijk van de stad.

Zowel in de wijzigingen als in de uitvoeringsbesluiten wordt getracht de vergunningen voor werken met een grote ruimtelijke impact beter en grondiger te begeleiden. De pas opgerichte task force is daar een goed voorbeeld van. Die is trouwens ook

nodig. Ik geef het voorbeeld van een toch niet zo kleine stad als Oostende, waar de voorbije twee jaar vijf grote dossiers om verschillende redenen gestopt of geschorst zijn.

In die zin sluit ik me aan bij het advies van de MINA-raad. In dat advies staat namelijk dat de decentralisatie risico's kan inhouden voor de ruimtelijke kwaliteit als ze niet gepaard gaat met een belangrijke cultuurverandering. Dat is momenteel de belangrijkste uitdaging. Op welke manier kunnen we ook bij de lokale bestuurders de cultuurverandering teweegbrengen ? Daarom ook is er behoefte aan garanties voor een kwalitatieve invulling. Daarvoor is er ondersteuning en begeleiding van de gemeenten nodig.

Bij de discussies in de commissies was het duidelijk dat alle democratische fracties in dit parlement een kwaliteitsvolle ruimte willen. Wat onze lokale Agalev-bestuurders en -raadsleden betreft, heb ik er alle vertrouwen in dat ze dit op het terrein effectief zullen bewaken. Ik hoop dat de CVP, die nu enigszins de witte ridder wil spelen, ook haar lokale bestuurders ervan kan overtuigen om witte ridders te worden in de ruimtelijke ordening. Dat zou al heel wat problemen oplossen.

Op 17 april is de gunning verleend voor de communicatie en de sensibilisering. Ik juich dat uiteraard toe, omdat het belangrijk is dat er een goede informatieverstrekking komt voor de gemeenten. Ik vraag dan ook aan de minister om binnen die communicatie extra aandacht te besteden aan de lokale bestuurders, en aan de boodschap dat de ruimte schaars is en dat we er zuinig mee moeten omspringen aangezien we niet altijd nieuwe ruimten kunnen blijven aansnijden.

De zonevreemdheid wordt bij deze wijzigingen van het decreet gedifferentieerd. Vanaf de stemming over het decreet vorig jaar was er paniek in de monumentenzorg. De voorgestelde wijzigingen laten de mogelijkheid open voor een meer eigentijdse en gevarieerde monumentenzorg. Misschien is 'monumentengebruik' hier wel een juister woord. Ik steun deze versoepeling omdat ook in de bebouwing de ladder van Lansink zeer goed bruikbaar is. We moeten eerst het hergebruik van gebouwen gemakkelijker maken voor er aan nieuwbouw wordt gedacht. Trouwens, het gebruik van monumenten binnen de kwaliteitsbewaking van dat monument is de beste garantie voor het behoud ervan. Ik hoop dan ook dat deze wijziging de leegstand en de verwaarlozing van monumenten drastisch zal verminderen.

Vertriest

Een tweede moeilijk en historisch probleem zijn de zonevreemde bedrijven. Met deze wijzigingen wordt initiatiefrecht verleend voor het aanvragen van een planologisch attest. Dit is een tweesnijdend zwaard. Het zou inderdaad kunnen dat de deur wordt geopend naar oplossingen 'à la tête du client'. Daar zal men dus streng op moeten toezien. Ik vraag dan ook aan de minister om hier na een half jaar een evaluatie van te geven in de commissie. Op die manier kunnen we nagaan wat de gevolgen zijn van het planologisch attest, en kunnen we eventueel corrigeren. Anderzijds kan het planologisch attest die gemeenten onder druk zetten om hun structuurplanning en planologische oplossingen uit te werken, voornamelijk omdat de problematiek van de zonevreemde bedrijven in een aantal streken geconcentreerd zit.

Hoe dan ook is het belangrijk dat de minister zo snel mogelijk richtlijnen geeft aan de gemeenten over de BPA's van de zonevreemde bedrijven. Dit is voor die bedrijven trouwens ook de enige manier om rechtszekerheid te krijgen. Het attest zelf houdt immers geen resultaatsverbintenis in.

De CVP zei vanmorgen via de heer Coens in een vrije tribune in De Morgen dat het lopend proces van visievorming en planmatige afwegingen afgeremd wordt. Op Vlaams niveau geloof ik echter in het tegendeel. De visievorming en de afwegingen worden versneld aangepakt. De afbakening van stedelijke gebieden en van de natuurlijke en agrarische structuur illustreren dit. De visievormingen zullen ook de structuurplannen in provincies en gemeenten beïnvloeden. In veel gemeenten en in een aantal provincies is de planvorming nog niet begonnen. Zowel voor de kwaliteit van de ruimtelijke ordening als voor de kwaliteit van het bestuur is het best dat zoveel mogelijk gemeentes zo snel mogelijk overgaan tot dit nieuwe systeem.

De problemen die ontstaan door slechte ruimtelijke ordening zijn het meest voelbaar op het lokale niveau. Steeds meer mensen maken gebruik van de democratische middelen, dienen bezwaarschriften in en proberen invloed uit te oefenen op de ruimtelijke ordening. Aangezien de gemeenten nu ook volledige verantwoordelijkheid hebben, zal de druk vanwege de bevolking op die besturen alleen maar verhogen.

De eerstkomende maanden en jaren zal de trend worden gezet. Dit vraagt van de minister van Ruimtelijke Ordening en zijn administratie zeker in het begin een duidelijke kwaliteitsbewaking en -

controle. Ook structuurplanning garandeert niet altijd een goede ruimtelijke ordening. Er zal dus zowel moeten worden toegezien op structuurplanning als op planologische attesten, de BPA's en de handhaving.

Tegelijkertijd, zoals ook reeds door vorige sprekers is aangegeven, hebben we nood aan een flankerend beleid en aan een pandenbeleid. Ook hier moeten we vertrekken van de idee dat ruimte schaars is. We moeten er zuinig mee omspringen en in eerste instantie het hergebruik van bebouwde gebieden stimuleren. Ook in de huisvesting is een offensief nodig voor de renovatie. De gedifferentieerde taxatie kan dit stimuleren.

Collega's, met de start van dit decreet kunnen we eindelijk ook die cultuurverandering omtrent ruimtelijke ordening tot stand brengen, evenals andere aspecten zoals het grond- en pandenbeleid. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Lauwers heeft het woord.

De heer Herman Lauwers (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, wat kan ik nog zeggen ? Het grootste gedeelte van de wijzigingen zijn van technische aard. Zo zijn er procedurevereenvoudigingen, maar ook een aantal inhoudelijke wijzigingen. Ik verwijs naar het feit dat de bestemmingswijzigingen voor zonevreemde monumenten open kunnen worden getrokken. Het is een goede maatregel dat, naast de bewoning, andere bestemmingen mogelijk worden gemaakt.

Wat u daarover schrijft, mijnheer Coens, begrijp ik niet zo goed. Het decreet inzake monumenten en landschappen wordt bij dit decreet niet afgeschaft. Monumenten of landschappen die dat vandaag niet zijn, kunnen dat binnen tien jaar wel zijn. Daarom kan die maatregel niet zomaar worden opgelost door het Ruimtelijk Structuurplan.

De voorzitter : De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens : Ik wil mijn standpunt nog eens verduidelijken. Ook mevrouw Vertriest walst rond de brij. Ik heb het niet over de ruimere invulling van wat een monument kan zijn. Daar scharen we ons achter.

Men zegt niet dat dit specifieke geval van de monumenten slechts voor vijf jaar in de overgangsprocedure van toepassing is en dat dit moet worden opgelost in de structuurplanvisie en de uitvoeringsplanvisie op lokaal en provinciaal vlak. Men zegt daarentegen dat de regeling voor de monumenten,

Coens

bij wijze van uitzondering, van toepassing blijft. Dat betekent dat de zonevreemdheid van die monumenten niet wordt onderworpen aan een planologische visie op het niveau van het provinciale en het gemeentelijke structuurplan. Nochtans zouden zulke grootschalige en bekende gebouwen perfect kunnen worden opgenomen in een provinciaal of gemeentelijk structuurplan en in een uitvoeringsplan. Maar als men daarvoor een uitzondering moet maken, zodat dat te allen tijde zal kunnen, hoe moet het dan met de zonevreemde sportinfrastructuur, woningen, jeugdlokalen, enzovoort? Daar zal in een structuurplan dan a fortiori geen oplossing voor kunnen worden geboden.

Het achterliggende probleem is dat ze uit het proces van structuurplanning worden gehaald, terwijl het evident is dat ze in de structuurplannen kunnen worden opgenomen. Als daarin geen oplossing kan worden geboden voor die monumenten, hoe zal men dan een oplossing kunnen vinden voor die andere problemen in het structuurplanningproces? Dat is de grote onduidelijkheid. Welke problemen van zonevreemdheid zal men met een gemeentelijk structuurplan en uitvoeringsplan dan nog kunnen oplossen?

De voorzitter : Mevrouw Vertriest heeft het woord.

Mevrouw Isabel Vertriest : Mijnheer Coens, we hebben hier in de commissie al over gesproken. Het gaat er niet om dat alle monumenten eruit worden gelicht. Voor heel wat monumenten is er langs planologische weg een oplossing mogelijk. Door de structuurplanning kunnen ze een bestemming krijgen, zodat de zonevreemdheid wordt opgelost.

Er is echter een verschil tussen monumenten en sportinfrastructuur. Het gaat om historische gebouwen. Daarnaast kunnen er nieuwe monumenten bij komen. Er moet dus voor monumenten een zekere flexibiliteit worden geboden, die niet voor andere gevallen geldt, omwille van de wetgeving op monumenten en landschappen, die op zich al een bescherming biedt.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Zonevreemde woningen, zonevreemde bedrijven en zonevreemde monumenten zijn drie verschillende problemen, die in het decreet op drie verschillende manieren worden aangepakt. Industriële archeologie is een

duidelijk voorbeeld. Zonevreemde monumenten, die vandaag nog niet als monument worden beschouwd, kunnen morgen een monument zijn. Zo beseffen we vandaag dat we een deel van het mijnpatrimonium als monument moeten beschermen. Dat kan alleen door er een nieuwe bestemming aan te geven. In Limburg worden mijngebouwen gebruikt om er een academie of een school in onder te brengen. Belangrijk is dat we het monument beschermen door het gebruik ervan te optimaliseren.

Daarop kan een gemeentelijk structuurplan niet anticiperen. Als het dat wel kan, des te beter, maar het is een voortschrijdende problematiek, die eventueel kan leiden tot de bescherming van bijvoorbeeld scheepswerven. Er zijn tientallen andere voorbeelden te noemen van dingen die vandaag nog niet als monumenten worden beschouwd, maar morgen door Monumenten en Landschappen kunnen worden voorgedragen voor klassering, en overmorgen een nieuwe bestemming moeten krijgen om hun bescherming te kunnen waarborgen.

Daarom hebben we dit niet opgenomen in de uitzonderingsprocedure van vijf jaar, maar beschouwen we het als een blijvende verworvenheid met een dubbele kwaliteitsbewaking, enerzijds door de afdeling Monumenten en Landschappen, en anderzijds door de afdeling Ruimtelijke Ordening. Dat geeft voldoende garanties voor de kwaliteit en tegen misbruiken.

De voorzitter : De heer Lauwers heeft het woord.

De heer Herman Lauwers : Een ander aspect waarop de heer Coens heeft gealludeerd, is de onmiddellijke afschaffing van het eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar voor een ruim aantal gevallen. De CVP mag daar niet over klagen. Iedereen herinnert zich ongetwijfeld dat ik bij de bespreking van het basisdecreet de enige was die namens zijn fractie principiële bezwaren had. We moesten dus vaststellen dat we daar geen meerderheid voor vonden, niet eens een grote minderheid. De tijd zal uitwijzen of we gelijk hadden of niet.

Omwille van de continuïteit en de rechtszekerheid en omdat we ons neerleggen bij de beslissing van de grote democratische meerderheid van het parlement – met steun van leden van de oppositie – hebben we ons aangesloten bij de filosofie van de decentralisatie. Ik blijf persoonlijk wel mijn hart vasthouden omdat ik betwijfel of dit alles wel in de hand kan worden gehouden. Het heeft echter weinig zin als enige fractie de achterliggende filosofie te bevechten.

Lauwers

Ik wil er wel op wijzen dat de controle achteraf door de gemachtigde ambtenaar blijft, en op termijn zelfs zal worden verlengd.

De voorzitter : De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens : Mijnheer Lauwers, u stelt terecht dat u en uw fractie hier in het verleden problemen mee hadden. De voorstellen uit dit wijzigingsdecreet gaan echter nog veel verder. U bent nu vóór iets waar u vroeger tegen was, en dit ondanks het feit dat de voorstellen nu zelfs nog verder gaan : de gemachtigde ambtenaar wordt in heel wat gevallen geschrapt. Oorspronkelijk werd bepaald – en daar konden we mee instemmen – dat dit pas in het nieuwe systeem zou worden ingevoerd op voorwaarde dat de volgende elementen aanwezig zouden zijn : een stedenbouwkundig ambtenaar, expertise via de gemeentelijke diensten, een samenvatting van de geplande werken en een start van het gemeentelijk structuurplan.

We hebben in een amendement voorgesteld om dit enkel te laten toepassen in die gemeenten die blijk hebben gegeven van een bereidheid om met de ontwikkeling van een ruimtelijke visie te beginnen, vertaald in de start van een gemeentelijk structuurplan. Dit amendement werd niet aanvaard, zelfs niet door mevrouw Vertriest, die nu haar twijfels uit bij de centralisatie en die ons zegt dat we niet de witte ridders moeten spelen. Zij gaat er nu plotseling mee akkoord om – zelfs zonder die expertise-uitbouw en die structuurplanvisie op lokaal vlak – de gemachtigde ambtenaar in heel wat gevallen te schrappen. De consequentie in een aantal hier vertolkte standpunten is mij dus verre van duidelijk.

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer Coens, we moeten proberen wat meer duidelijkheid te scheppen.

Er is de vraag – ook van uw fractie – om een einde te maken aan de ontoelaatbare achterstand in het vergunningenbeleid van de Vlaamse overheid. Ik durf u uit te dagen dit probleem enkel met het aanwerven van bijkomend personeel op te lossen. U dient immers te weten dat nieuw personeel een opleiding van ten minste twee jaar nodig heeft om in deze aangelegenheden de nodige bekwaamheid te verwerven. Bovendien ben ik ervan overtuigd dat

dit enkel pleisters op een houten been zullen zijn, omdat we steeds zullen blijven achterlopen.

Inzake het personeel hebben we dan ook twee beslissingen genomen. We roepen in de eerste plaats een task force in het leven, samengesteld uit gespecialiseerde ambtenaren, architecten, ingenieurs en juristen, die de moeilijke bouwdoSSIERS voor hun rekening zullen nemen om zo de stedenbouwkundige buitendiensten te ontlasten. Daarnaast worden op het niveau van het Vlaamse Gewest vijftien bijkomende contractuele ambtenaren aangeworven in anticipatie op het PIP&PEP-project, om zo de dienst nu reeds structureel te versterken.

Indien we de procedures niet vereenvoudigen, zal de achterstand nooit ingelopen kunnen worden. Mijns inziens is één van de grote fouten in onze ruimtelijk ordening het feit dat we onvoldoende preventief zijn omdat we ons vergunningenbeleid niet snel genoeg gestalte kunnen geven. We kunnen aan een particulier, een zelfstandige of een onderneming niet snel genoeg zeggen wat al dan niet kan. Het zal dan ook niemand verbazen dat we op het terrein vaak voor voldongen feiten staan. We moeten dus duidelijk weten wat we willen.

In het nieuwe decreet wordt ook voorzien in een nieuwe boeteclausule als de werken worden gestaakt wegens bijvoorbeeld een gebrek aan vergunning. Wordt het stakingsbevel overtreden, dan volgt een boete van 200.000 frank. Als de overheid zich veroorlooft te voorzien in een dergelijke boete bij overtreding van een stakingsbevel, dan moet zij er in eerste instantie voor zorgen dat de burger binnen een redelijke termijn over een vergunning kan beschikken.

Ik denk dat veel aanwezigen hier kunnen meespreken over de competentie van de gemeenten terzake. Ik denk dat het verstandig is niet te kiezen voor datgene waarin initieel was voorzien, namelijk dat de gemeente vandaag eigenlijk niets mag doen – behalve vergunningen in goedgekeurde verkavelingen – en morgen alles moet doen zodra het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan is goedgekeurd.

Ik pleit ten eerste voor een soort overgangperiode waarin de gemeenten de verantwoordelijkheid nemen voor de kleine bouwvergunningen voor klassieke eengezinswoningen van minder dan 1.000 kubieke meter. Ten tweede blijft de kwaliteitsbewaking bestaan. Iedere vergunning zal immers worden geïnspecteerd door de stedenbouwkundige ambtenaar. Hij kan de vergunning binnen de twintig dagen schorsen.

Van Mechelen

Mijnheer Coens, ik heb stellig de ambitie om statistieken te publiceren over de noodzaak tot schorsing. Daardoor zullen de gemeenten die een loopje nemen met hun nieuwe verantwoordelijkheden, bekend worden gemaakt. Dat zal een zelfzuiverend effect hebben waardoor de mentaliteitswijziging, waarop mevrouw Vertriest terecht heeft gewezen, gestalte zal krijgen. Elke gemeente die over een gemeentelijk ruimtelijk structuurplan beschikt en voor 100 percent bevoegd is voor het vergunningenbeleid, zal in staat zijn om de dossiers concreet te behandelen.

Dit alles moet als een evolutie worden beschouwd. Het klopt dat een maximale bewaking door zowel het gewest als de buitendiensten nodig is. We hebben gekozen voor dit proces. We dienen het dan ook geleidelijk op te starten en op te volgen.

De heer Herman Lauwers : Mijnheer Coens, precies omwille van de argumenten die de minister opsomt, scharen we ons achter de vervroeging van de decentralisatie. Het basisdecreet vormt het uitgangspunt. Dat staat in het regeerakkoord, maar was bovendien ook de uitdrukkelijke wens van de meerderheid van het parlement. We scharen ons dus achter dat idee, al hadden we aanvankelijk bedenkingen. Over 10 à 15 jaar zal duidelijk worden wie zich heeft vergist.

De minister wijst terecht op de beschreven beperkende bevoegdheid van de gemeenten. Heel snel zullen de gemeenten de nood voelen aan een ruimtelijk structuurplan en aan een planologische ambtenaar. Ze zullen immers al snel ondervinden dat hun huidige bevoegdheden beperkt zijn en er meer deskundigheid in huis moet worden gehaald indien ze hun bevoegdheden wensen uit te breiden.

Ik zal het kort hebben over het planologisch attest. Ik ben het ermee eens dat we moeten vermijden dat individuele oplossingen voor bedrijven worden gezocht. Ik ben ervan overtuigd dat dit probleem zichzelf zal oplossen. Als een gemeente drie of vier van dergelijke aanvragen ontvangt, zal ze snel overschakelen op het maken van een sectoraal BPA. Het vergt immers veel meer werk om diverse individuele BPA's op te stellen dan om te kiezen voor een sectorale oplossing voor het geheel. Het planologisch attest zal de stimulans vormen voor het opmaken van sectorale BPA's.

Ik wil het nog even hebben over een laatste belangrijke wijziging die nog niet aan bod is gekomen. Er komt een decretale regeling waardoor

zonevreemde woningen in landbouwgebied die worden vernietigd door overmacht, in een aantal gevallen toch opnieuw kunnen worden opgebouwd. Dit vormt een grote sociale tegemoetkoming voor mensen die nu permanent met de angst leven dat hun huis door brand zal worden getroffen. Een aantal mensen durven hun huis niet uit als het onweert. De regeling werkt bovendien een tegenstrijdigheid uit het decreet weg. Volgens artikel 166 kunnen zonevreemde gebouwen gedurende vijf jaar worden verbouwd en zelfs weder opgebouwd. Artikel 145 bepaalde echter dat als een dergelijk gebouw afbrandt, het niet opnieuw mag worden opgebouwd. Die anomalie is nu verdwenen.

Ik ben het met de heer Tobback eens dat dit instrument slechts zal leiden tot een betere ruimtelijke ordening indien we een aantal begeleidende maatregelen treffen, zoals het heroriënteren van de sociale huisvesting in het buitengebied. Daarmee wil ik de heer De Roo ervoor waarschuwen dat de oude sociale woningbouw geen oplossing meer biedt voor een nieuwe ruimtelijke ordening. Na twintig jaar zijn dat immers geen sociale woningen meer, maar middelgrote woningen die het op de markt zeer goed doen. Men moet opnieuw woongebied creëren voor sociale woningen. De sociale huisvesting moet veel meer gericht zijn op de versterking van de stads- en gemeentekernen, en op de aankoop en verbouwing van woningen in het buitengebied.

Ik erken wel de sociale verdringing. We mogen dat proces niet proberen op te lossen op de rug van de ruimtelijke ordening. Volgens de statistieken van de Vrind gebeurt de sociale verdringing niet richting stadskern, maar richting buitengebied. Minder kapitaalkrachten komen steeds verder van de steden terecht. De diversificatie van de opcentiemen op het kadastraal inkomen schept een mogelijkheid op gemeentelijk vlak, maar ik vrees dat het systeem van voorkeurrecht voor inwonenden noodzakelijk wordt. In Vlaams-Brabant gebeurt de sociale verdringing door de kapitaalkrachten in Brussel, en in Antwerpen door onze kapitaalkrachtige noorderburen. Die sociale verdringing kunnen we niet stopzetten met de huidige middelen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, ik heb het altijd al moeilijk gehad met het decreet op de ruimtelijke ordening, niet alleen om

Lachaert

politieke maar vooral om technisch-structurele redenen. Ik blijf daar bij.

Er was echter maar één mogelijkheid om het decreet bij te schaven. We zijn gestart met 50 aanpassingen, waarvan 48 technische en 2 inhoudelijke. Er werden amendementen goedgekeurd, waaronder zelfs één van de oppositie. Het decreet met wijzigingen vertoont nog steeds een aantal hiaten, waaraan door tijdgebrek nog geen aandacht werd besteed. Volgens mij moeten er binnen de tijdspanne van een jaar opnieuw een aantal wijzigingen worden doorgevoerd.

Men heeft onder andere geprobeerd om een oplossing te vinden voor de zonevreemde bedrijven. Dat vormde onbetwistbaar een hiaat in het vorig jaar goedgekeurde decreet. Er werd geprobeerd een oplossing te vinden voor de uitbreiding van de toepassing van artikel 166 voor een aantal nieuwe zonerings. Het spreekt vanzelf dat wij verwachten dat een en ander zal functioneren. Het is de belangrijkste taak van de minister als lid van de uitvoerende macht om daarvoor te zorgen. Als dit parlement dit decreet goedkeurt, zal het in principe moeten werken. Wij vragen de minister en de administratie om rekening te houden met de vigerende decretale regelgeving. Ze mogen niet hun eigen weg opgaan, zoals we dat te veel gewoon zijn. Ik stel opnieuw vast dat de inventiviteit om zaken niet toe te passen onvoorstelbaar groot is. Ik geef twee voorbeelden over de toepassing van artikel 166. Heren collega's van de CVP, spits de oren.

Voor wat het APA betreft, werden er in Vlaanderen twee (nl. Roeselare en Lochristi) goedgekeurd. In deze gemeenten weigert men artikel 166 toe te passen.

Een tweede voorbeeld betreft de zonevreemde woningen waarvoor een bouwvergunning bestond, maar waarvan de verbouwing enigszins is afgeweken van de goedgekeurde vergunning. Tijdens de periode van stillegging stelt de administratie maar wat graag vast dat er verkrotting optreedt. Bijgevolg wordt artikel 166 opnieuw niet toegepast.

Dit is gewoon een aanfluiting van wat wij hier willen. Het is de bedoeling dat het artikel wordt toegepast en niet anders. Als het niet toegepast wordt, moeten wij andere zaken op papier zetten die we bij decretale verplichting opleggen. Als wij het politiek eens zijn om een planologisch attest in te voeren, om artikel 166 toe te passen, dan vragen wij de toepassing ervan en niet allerlei muggenzif-

terij om het niet toe te passen. Dit is een duidelijke boodschap die wij aan de minister willen meegeven, maar ook aan iedereen die het dagelijks met de burger en de bedrijven in werkelijkheid moet omzetten.

Mijn grote vrees voor het decreet op de Ruimtelijke Ordening, de wijzigingen en de ministeriële besluiten van 18 februari is dat het niet in de praktijk zal worden omgezet. Als dat niet lukt, kom ik terug om mijn ongenoegen te uiten. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Ik heb twee gerichte vragen voor de minister. In het nieuwe decreet is voorzien in een overgangsfase voor tal van elementen. Is het de bedoeling van de minister ook een overgangsfase in te voeren voor de aanstelling van stedenbouwkundige ambtenaren ? Ik dring er in elk geval op aan. In de gemeenten hebben een heel aantal mensen ervaring en kennis opgedaan door jarenlang met ruimtelijke ordening bezig te zijn. Ze zijn niet noodzakelijk van het niveau A of B, wat men straks zal opleggen aan de gemeenten. Is het niet mogelijk in een overgangsfase de stedenbouwkundige ambtenaren die ervaring kunnen bewijzen, ook in de praktijk de taak te laten uitvoeren ? Ervaring is immers van heel groot belang. Bovendien zou het vinden van nieuwe, voldoende geschoolde stedenbouwkundige ambtenaren wel eens niet zo eenvoudig kunnen zijn.

Mijn tweede gerichte vraag betreft de problematiek van de planschade en de planbaten. Artikels 84 en 87 van het nieuwe decreet op de Ruimtelijke Ordening voorzien in een regeling van planschade en planbaten op basis van ruimtelijke uitvoeringsplannen. Dat is nieuw. Wanneer een gemeente, die nog niet over een gemeentelijk ruimtelijk structuurplan beschikt – en dat is het geval voor de overgrote meerderheid – na het in werking treden van het nieuwe decreet bijvoorbeeld een sectoraal BPA voor zonevreemde bedrijven of voor sport- en jeugdaccommodaties vastlegt, zijn dan vanaf 1 mei 2000 artikels 84 en 87 reeds van toepassing ?

Indien een zonevreemde sportaccommodatie zich bijvoorbeeld in een landbouwzone bevindt die wordt omgevormd tot recreatiezone, zal de regeling van de planbaten of -schade naargelang het geval worden toegepast in het nadeel van de gemeenten. Wanneer met andere woorden het initiatief om het BPA op te maken uitgaat van de gemeente, dan zal deze verplicht zijn om de planschade te betalen. De particulier die het voordeel ge-

De Roo

niet, kan men planbaten aanrekenen. Het bedrag zou hij moeten storten aan het Grondfonds.

Mijnheer de minister, welke regeling zal hier worden toegepast ?

De voorzitter : De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens : Mijnheer de minister, op 1 mei wordt het voorliggende ontwerp waarschijnlijk van toepassing. Volgende vrijdag komt de ministerraad bijeen. In de wandelgangen gaat het gerucht dat heel wat gewestplanwijzigingen die al dan niet indruisen tegen de visie van de gemeenten, dan nog zullen worden behandeld. Op die manier ressorteren ze immers nog onder de regeling van het voorgaande decreet. Zijn dit enkel geruchten ? Wat staat er volgende vrijdag op de agenda ?

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, we zijn inderdaad aanbeland bij het einde van een lange rit. Zoals veel collega's terecht hebben opgemerkt, houdt dit ook het begin in van een opdracht die op het terrein moet worden waargemaakt. Tijdens de voorbije weken en maanden hebben we voldoende kunnen aantonen dat dit wijzigingsontwerp geen afbreuk doet aan de inhoud en visie, die ook werd opgenomen in het Vlaams regeerakkoord. De Vlaamse regering is van mening dat de ruimtelijke ordening vanuit een planologische visie moet vertrekken. We mogen echter niet blind zijn voor een aantal tekortkomingen die we hebben vastgesteld in de teksten.

Op 16 juli heeft de administratie me in een uitgebreide nota meegedeeld dat men het decreet moest bijsturen om het werkbaar te maken. Op initiatief van een aantal Vlaamse parlementsleden hebben we beslist om het decreet niet op 1 oktober maar wel op 1 mei in werking te laten treden. Mevrouw Vertriest heeft terecht gezegd dat we hebben gepoogd deze tijd zo nuttig mogelijk te besteden. Technische en juridische aanpassingen zijn aangebracht om de rechtszekerheid en de transparantie van het decreet te verhogen. Dit is gebeurd door het bijsturen van het nieuwe ontwerp en van het oude decreet.

Mijnheer Coens, het nieuwe ontwerp voorziet in een beroepsprocedure in twee stappen. Dit zal nu

ook gelden voor het oude decreet. Daar kunt u toch niet tegen zijn. Het 'tergende' beroep bij de minister dat wordt ingesteld – ik heb er echt geen andere naam voor – en dat leidt tot rechtsonzekerheid en tot problemen inzake het handhavingsbeleid, schaffen we vandaag resoluut af. Een geweigerde bouwvergunning die nadien opnieuw wordt geweigerd door de Bestendige Deputatie, kan niet meer ter goedkeuring aan de minister worden voorgelegd. Anders gesteld : tweemaal neen is definitief neen. Wel kan de stedenbouwkundige ambtenaar een soort van cassatieprocedure beginnen. Als de Bestendige Deputatie een loopje neemt met de regeling die het Vlaams Parlement heeft goedgekeurd, dan kan die ambtenaar in beroep gaan bij de minister. Op die wijze willen we alle vormen van politieke willekeur uitschakelen. Dit zijn kleine aanpassingen, maar ze verbeteren de procedure aanzienlijk. Daarmee hebben we maar één bedoeling : de rechtszekerheid inzake ruimtelijke ordening vergroten.

De krachtlijnen van het nieuwe decreet van minister Stevaert blijven onverkort gehandhaafd. Ik wil ze hier niet opnieuw opsommen. Ik beperk me hier tot de mededeling dat er geen afbreuk wordt gedaan aan de verantwoordelijkheden van adviesorganen zoals de Vlacoro's, de Procoro's en de Gecoro's. Mevrouw Van den Eynde vraagt zich af hoe dat in zijn werk zal gaan. Het spreekt voor zich dat daartoe een uitvoeringsbesluit nodig is. Vrijdag zal de Vlaamse regering zich uitspreken over dat besluit en over de spelregels : hoe dikwijls moet men vergaderen ? Welke meerderheden zijn nodig om beslissingen goed te keuren ? Wie zal er in de Gecoro's zetelen en wanneer moeten ze beginnen werken ?

De stedenbouwkundige ambtenaren blijven op de drie niveaus behouden. De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur zal uitsluitend bevoegd zijn voor het handhavingsbeleid. We hebben de oorspronkelijke taakomschrijving dus gewijzigd : hij of zij zal de volledige verantwoordelijkheid dragen voor de handhaving. Dat moet het preventiebeleid ten goede komen. De gewestelijke planologische ambtenaar moet mijns inziens de toeverlaat worden van onze gemeentebesturen. Hij of zij moet het planologische proces opvolgen en stimuleren. Hij of zij zullen zich veel op het terrein moeten begeven, en de totstandkoming van de planologische visie van de gemeentebesturen ondersteunen. De stedenbouwkundig ambtenaar zal de oude verantwoordelijkheid van de gemachtigd ambtenaar overnemen in het nieuwe stelsel.

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Wanneer zal die planologisch ambtenaar in dienst treden ?

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : U weet ongetwijfeld dat in het decreet is bepaald dat deze drie ambtenaren moeten worden aangesteld binnen dertig dagen na de inwerkingtreding van het decreet. Uiterlijk op 1 juni moeten heel wat ambtenaren met nieuwe verantwoordelijkheden aan de slag.

Mijn administratie is inmiddels een raadgevingsprocedure begonnen. Alle ambtenaren die in aanmerking komen om een van deze drie functies te vervullen, wordt gevraagd of ze bereid zijn om daarvoor hun kandidatuur in te dienen. Ik stel vast dat er geen gebrek is aan kandidaten voor stedenbouwkundige ambtenaar. We zullen ook voldoende planologische ambtenaren aantrekken. Er is wel een probleem bij het aantrekken van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteurs, die een bijzonder moeilijke opdracht zullen krijgen. Zij zullen het handhavingsbeleid moeten uitvoeren. Misschien moeten we bijkomende incentives overwegen, maar we handhaven onze ambitie om de meeste van deze ambtenaren tegen 1 juni aan te stellen, zoals dat in het decreet is bepaald.

Het planstelsel en de gehele filosofie blijft behouden. Zowel de gewestelijke, provinciale als de gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen zijn van essentieel belang. We zullen de zaak zelfs nog proberen te versnellen, maar laat ons duidelijk zijn : door de gemeenteraadsverkiezingen zal 2000 een moeilijk jaar worden. We brengen alles in gereedheid om vanaf volgend jaar een versnelling op gang te brengen : de nieuwe coalities zullen een belangrijke rol krijgen om dit ruimtelijkordeningsbeleid te realiseren. Inzake het opstellen van de plannen en vergunningenregisters sturen we een en ander bij.

We leveren maximale inspanningen om de gemeenten het nodige materiaal te bezorgen. De informaticaproblemen moeten niet worden overdreven, want het gaat om programma's die met de meest eenvoudige PC kunnen worden gebruikt.

Het vergunningenstelsel is zowel in de commissie als tijdens de plenaire vergadering uitvoerig besproken. Ik wil dit echter niet laten ontaarden in een discussie tussen believers en non-believers. De verantwoordelijkheid wordt doorgeschoven naar

de gemeenten die worden beschouwd als een volwaardige partner in het beleid. Sedert de invoering van de nieuwe personeelsplannen is de kwaliteit van de ambtenaar ook op gemeentelijk vlak maximaal verhoogd, hoewel dit voor sommige kleinere gemeenten moeilijker ligt. Op dat vlak is in Vlaanderen al een lange weg afgelegd. Het leefmilieubeleid was hierin koploper. Het heeft een aantal gemeenten verplicht een gemeentelijk leefmilieubeleid op te zetten. Ik denk dat we nu klaar zijn voor de tweede stap, met name voor de vormgeving van een gemeentelijk beleid inzake ruimtelijke ordening. Beleid voeren betekent echter ook verantwoordelijkheid op zich nemen. De gemeenten krijgen dan ook de volle verantwoordelijkheid om dit waar te maken. Wij zullen op onze beurt waken over de kwaliteit.

Ook de stedenbouwkundige ambtenaren zijn het voorwerp geweest van vrij lange besprekingen. Het uitvoeringsbesluit is al 6 maanden in voorbereiding. Daarbij werden tal van actoren geconsulteerd zoals het Comité C, het Sectorcomité XVIII en de VVSG. We hebben begrip voor wat zich op het terrein afspeelt en hebben dan ook voorzien in maximale overgangsbepalingen. Daarbij kunnen in sommige gevallen ambtenaren van niveau C in bepaalde gemeenten de verantwoordelijkheid krijgen van stedenbouwkundige ambtenaar op voorwaarde dat ze slagen in een test. Het uitvoeringsbesluit biedt voldoende garanties om deze opdracht waar te maken.

Inzake de uitvoeringsbesluiten heeft de administratie Ruimtelijke Ordening de afgelopen maanden enorm goed werk geleverd. In de nota van 16 juli werd gesteld dat er nood was aan 68 besluiten om het decreet volledig operationeel te maken. Ongeveer 25 besluiten daarvan zijn prioritair. Het merendeel daarvan is reeds voorgelegd aan de Vlaamse regering. Op 18 februari, 3 en 24 maart, 14 april en vrijdag aanstaande zijn meer dan 20 uitvoeringsbesluiten voorgelegd aan de Vlaamse regering die telkens naar de Raad van State moeten worden doorgestuurd vooraleer ze definitief kunnen worden bekrachtigd.

Een aantal uitvoeringsbesluiten kan echter pas aan de Raad van State worden voorgelegd nadat het decreet is goedgekeurd. Het is een beetje zoals het verhaal van de kip en het ei. We hebben eerst een decreet nodig om dan een aantal besluiten te laten goedkeuren die morgen in werking zullen treden.

We proberen terzake de grootst mogelijke openheid aan de dag te leggen. Vanaf begin mei zullen we een zeer intensieve communicatiecampagne starten. Daartoe hebben de nodige maatregelen en

Van Mechelen

aanbestedingen plaatsgevonden. Deze campagne is essentieel om de werking van dit decreet op lange termijn mogelijk te maken. We kunnen natuurlijk geen communicatie starten over iets dat nog niet is goedgekeurd door het Vlaams Parlement.

We hebben voor de moeilijke weg gekozen. We willen het decreet eerst wijzigen en operationaliseren alvorens het kenbaar te maken. Het doorsturen van digitale informatie zal de gemeentebesturen de kans geven om rustig in dit nieuwe proces te stappen. De directeur-generaal van de administratie Ruimtelijke Ordening zal spoedig de nodige directieven geven om de buitendiensten maximaal omtrent de goedkeuringen te informeren.

Heel wat beschikbare informatie kan nu reeds op het internet worden geraadpleegd. We proberen deze informatie wekelijks bij te sturen. Wie niet over een computer beschikt, kan dit uiteraard niet weten, maar mijns inziens zullen de buitendiensten en de gemeentebesturen via deze weg vlot op de hoogte blijven van de genomen beslissingen.

Wat de coördinatie betreft, is het belangrijk om weten dat we het advies van de SERV hebben gevolgd. Er bestaat op dit ogenblik reeds een officiële coördinatie van de teksten. De juristen van de administratie Ruimtelijke Ordening hebben me beloofd dat ze het onmogelijke zullen doen om zo snel mogelijk voor een officiële coördinatie te zorgen. Op dat ogenblik zullen we over één duidelijke tekst beschikken die de basis zal vormen voor dit nieuwe decreet.

Wat de aangetroffen kinderziekten betreft, wil ik niemand iets verwijten. Dit is louter het gevolg van de moeilijke oefening die het basisdecreet heeft moeten doorstaan. Het feit dat we een wet uit 1962 moesten wijzigen, zegt op zichzelf wellicht al voldoende over de moeilijkheidsgraad van deze oefening. Het is met andere woorden absoluut geen schande om nu een aantal juridisch-technische bijsturingen door te voeren.

Het gaat hier overigens ook om enkele zuiver pragmatische aanpassingen. Ik zal dit even toelichten met een voorbeeld. We laten de informatieplicht die met het nieuwe decreet van kracht wordt pas ingaan op het moment dat de gemeente over een goedgekeurd vergunningenregister beschikt. Het heeft uiteraard geen zin om een papiermolen op gang te trekken tussen notarissen en gemeentebesturen die moeten antwoorden dat het plannen- en vergunningenregister nog niet klaar is en dat ze

bijgevolg niet kunnen antwoorden op de vraag die de notaris wettelijk gezien moet stellen. De pragmatische oplossingen die wij voorstellen, voldoen mijns inziens aan een vraag op het terrein.

Ik wil het hier ook nog even hebben over een aantal inhoudelijke bijsturingen. We hebben de zonevreemde monumenten reeds besproken. Het gaat hier om een vooruitgang die tot een betere bescherming van onze monumenten zal leiden. We mogen niet vergeten dat men een geklasseerd fort momenteel bij wijze van spreken enkel tot een eensgezinswoning kan verbouwen. Het zou vrij aberrant zijn om deze huidige regeling in de praktijk toe te passen. Monumenten en Landschappen draagt de enorme verantwoordelijkheid om dit instrument goed te gebruiken. Ik ben er alleszins van overtuigd dat dit de kwaliteit van de monumenten in Vlaanderen zal verbeteren.

Met betrekking tot de zonevreemde gebouwen hebben we, in samenspraak met de commissie en op vraag van de heer De Roo in een eerdere interpellatie, het toepassingsveld uitgebreid naar industrieterreinen en naar zones voor gemeenschapsvoorzieningen. We proberen hiermee een aantal problemen op het terrein op te lossen. Hierbij is duidelijk de afspraak gemaakt om de omzendbrief te verfijnen en bij te sturen. De heer Lachaert heeft gevraagd om de wil en de geest van het parlement te respecteren bij de uiteindelijke besluitvorming. Hieromtrent is binnen de Cogeam overleg gepleegd.

Ik ben ervan overtuigd dat onze mensen op het terrein dit daadwerkelijk zullen doen. Gelet op de overgangperiode van vijf jaar, moeten we mijns inziens proberen zo snel mogelijk uit te dokteren wat kan en niet kan en in welke mate we dit instrument nu net moeten gebruiken.

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Mijnheer de minister, ik zou graag even terugkomen op een belofte die u en uw voorganger hebben gemaakt inzake de ondersteuning van de gemeenten. Ik stel momenteel namelijk vast dat de gemeenten alle mogelijke plannen moeten opmaken, ontwerpers moeten betalen, nieuw personeel moeten aanwerven en de bemanning van de stedenbouwkundige dienst moeten verdubbelen. De gemeenten moeten namelijk in belangrijke mate het werk van de dienst Stedenbouw op het arrondissementele of op het provinciale vlak overnemen. Ik vraag me dan ook af wat de Vlaamse overheid concreet wil doen voor de gemeenten om, onder andere, de betaalbaarheid van

De Roo

deze nieuwe regeling in de hand te houden. (*Opmerkingen van de heren Francis Vermeiren en Eric Van Rompuy*)

Er was vorig jaar al in 350 miljoen frank voorzien. (*Opmerkingen van de heren Francis Vermeiren en Eric Van Rompuy*)

Ik vraag de minister enkel wat hij hieromtrent zal doen.

Met mijn tweede vraag sluit ik aan bij de heer Lachaert. De minister verklaarde in december 1999 dat artikel 166 met betrekking tot de zonevreemde woningen moet worden toegepast zoals het decretaal is bepaald. Ik stel echter vast dat men op het terrein hemel en aarde beweegt om het niet te moeten toepassen. Wat zal de minister hieraan doen ?

De voorzitter : Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen : Ik zal proberen op beide vragen een antwoord te formuleren, mijnheer De Roo.

In verband met uw laatste vraag kan ik u zeggen dat ik duidelijke instructies heb gegeven aan mijn directeur-generaal om artikel 166 toe te passen volgens de filosofie die dit parlement heeft goedgekeurd. Zoals u weet, was mijn directeur-generaal aanwezig in de commissie op het ogenblik van de interpellatie over dit onderwerp en heeft hij dus duidelijk uit de mond van alle collega's de wens van dit parlement vernomen. Bovendien heeft de commissie van gemachtigde ambtenaren dit dossier uitvoerig besproken, wat aanleiding gaf tot een interne nota. Ik denk dan ook dat de meeste problemen op het terrein voor het ogenblik zijn opgelost.

Daarnaast is het uiteraard vanzelfsprekend dat artikel 166 geen toverdoos mag zijn en dat we het dus correct moeten toepassen. Wij worden elke dag geconfronteerd met nieuwe gevallen die telkens worden teruggekoppeld naar Cogeam, waar trouwens ook mijn mensen in aanwezig zijn en waar men een billijke oplossing tracht te zoeken die uiteindelijk in de lijn ligt van de oorspronkelijke wensen van het parlement. Ik wil toch benadrukken dat artikel 166 geen carte blanche mag zijn om alles op te lossen. Ik heb zo al een aantal dossiers op mijn bureau gekregen en ik moet zeggen dat de inventiviteit om toch maar iets uit artikel 166 te kunnen misbruiken soms van uitzonderlijk hoog

niveau is. Het gaat hier dus om een zeer ernstige problematiek en we zullen artikel 166 ongeveer maandelijks moeten bijsturen om ervoor te zorgen dat we bij de toepassing ervan in heel Vlaanderen op dezelfde manier werken. Ik denk immers dat het niet geoorloofd is om provinciale afwijkingen te dulden in de verwezenlijking van onze wensen.

In verband met de financiële ondersteuning van de gemeenten is de nota geagendeerd bij de Vlaamse regering. Ik moet eerlijk zeggen dat we zojuist trouwens besloten hebben de nota nog te verfijnen omdat we met grote categorieën van mogelijke moeilijkheden worden geconfronteerd. Zo zijn er gemeenten met een groot aantal inwoners en gemeenten met een klein aantal inwoners en een grote oppervlakte. Daarnaast zijn er ook gemeenten met specifieke moeilijkheden die zich ook manifesteren in grootstedelijke gebieden en regionaal-stedelijke gebieden. We hebben nu een besluit afgewerkt dat in de grootst mogelijke mate aan deze problemen beantwoordt.

De enige wijziging die we nog zullen aanbrengen voor de regering beslist, is dat de drie steden met meer dan 100.000 inwoners een extra financiële ondersteuning zullen krijgen. Zij werden immers niet billijk behandeld. Ik heb van iedere gemeente een gedetailleerde berekening ontvangen van wat de procedure van gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen uiteindelijk zal kosten. Het gaat hier over bedragen die meestal schommelen tussen 2 en 5 miljoen frank. Ik denk dat zelfs dat nog onvoldoende is en ik stel daarom voor dat we in de toekomst nog maatregelen treffen als het nodig blijkt.

Ik heb ook gezegd dat het verstandig zou zijn om de gemeenten niet enkel geld maar ook tijdelijk mensen te leveren. Ministers Sauwens en Landuyt werken samen een project uit om de gemeenten personeel te geven om bijvoorbeeld de vergunningregisters op te stellen. Wij willen dus een tweesporenbeleid voeren. We zullen de gemeenten zeker geld geven, maar tot mijn grote spijt zal het niet om de volle 100 percent gaan.

De voorzitter : De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens : Mijnheer de minister, u zegt dat u een besluit klaar hebt en u hebt dat reeds in december 1999 gezegd. Het is nu mei 2000 en u hebt nog steeds een besluit klaar. Wanneer zal dit besluit worden genomen ? Wanneer verschijnt het in het Staatsblad en zal het dus van toepassing zijn ? Wanneer komen die middelen daadwerkelijk terecht bij de gemeenten, ter ondersteuning van

Coens

het gemeentelijk structuurplan en de gemeentelijke sectorale planning ?

Minister Dirk Van Mechelen : Volgende week vrijdag zal dit besluit worden goedgekeurd door de Vlaamse regering. Er zal een spoedadvies worden gevraagd aan de Raad van State. Het besluit zal voor het einde van mei van toepassing zijn. Gemeenten die de oefening reeds hebben gemaakt zullen van deze subsidie gebruik kunnen maken. Ze kunnen immers tot zes maanden na het van kracht worden van dit besluit deze subsidie kunnen verwerven. Met andere woorden, de vijf koplopers, de vijf gemeenten die zich de moeite hebben getroost, zullen daarvan kunnen genieten bij de toepassing van dit besluit.

Inzake een aantal detailvragen kon ik tijdens het debat reeds enige toelichting bieden. Wat de zonevreemde monumenten, gebouwen en bedrijven betreft, ben ik erg duidelijk geweest in de commissie. Voor mij is dit een bijkomend middel om het probleem op te lossen. Men moet een visie uittekenen over wat er nu moet gebeuren met deze zonevreemde bedrijven op een ogenblik dat onze economie krachtiger dan ooit groeit en we dus nood hebben aan een maximale capaciteit. Het is de duidelijke intentie van het planologisch attest om het proces op gang te brengen in die gemeenten waar men die oefening niet heeft aangedurfd. Dat is immers het probleem : sommige gemeentebesturen wilden dat die kelk aan hen voorbij zou gaan. We moeten deze besturen aanspreken op hun verantwoordelijkheid. Het spreekt vanzelf dat de gemeenten zich hierover zullen moeten uitspreken.

Mijnheer Coens, in de commissie had u het over 'niet met een ja of neen.' De motiveringsplicht die geldt voor alle bestuursdaden van een gemeentebestuur lijkt me voldoende opdat college en gemeenteraad, in een dialoog met het bedrijf, zouden komen tot een besluitvorming inzake het opheffen of het bestendigen van de zonevreemdheid. We pleiten dus niet voor een individuele benadering. We hebben steeds gepleit voor de planologische benadering. Maar zeker gezien de grote economische versnelling die we nu meemaken moet men bedrijven laten weten waar ze aan toe zijn, zodat ze op basis daarvan een economische visie kunnen uitbouwen of desgevallend kunnen herlokaliseren.

Over de ondersteuning van de gemeentelijke informatiecampagne had ik het al. Wat de gemeentelijke structuurplannen betreft, mevrouw Van den Eynde, op dit ogenblik bevinden er zich een honderdtal in

het opmaakstadium. We moeten terzake in een hogere versnelling schakelen om te proberen de achterblijvers mee te krijgen. Wat me echter het meest verontrust, is dat sommige provincies achterblijven. Ik zal dan ook op korte termijn alle bestendig-afgevaardigden van de provincies samenroepen om te kijken waar men zich aan het einde van de rit bevindt en waar men onvoldoende ver staat. We moeten bekijken of we ter zake voor het zomerreces toch niet een aantal stimulansen kunnen geven om het basiswerk te leveren, zodat er begin volgend jaar een aantal beslissingen kunnen worden genomen.

Dan antwoord ik op de vraag van de heer Coens over de gewestplanwijzigingen. Het is inderdaad zo dat er nog een aantal gewestplanwijzigingen op de agenda staan. Dit is immers het laatste ogenblik waarop we de huidige procedure van toepassing kunnen laten zijn. U weet dat in de toekomst voor heel wat bevoegdheden provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen tot stand zullen moeten komen. Maar u weet eveneens dat heel wat provincies hun provinciaal ruimtelijk structuurplan niet hebben voltooid. Hierdoor dreigen we tussen twee stoelen te vallen. We hebben derhalve beslist in een aantal gevallen de zaken te versnellen. Gelukkig werd in het ontwerp van decreet het amendement-Lauwers opgenomen, dat voorziet in een tijdelijke overgangperiode waarin de bevoegdheid om provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen goed te keuren, wordt overgedragen aan de Vlaamse regering, in afwachting van het voltooiën van het ruimtelijk structuurplan door de provincies.

U vraagt voorbeelden. Zo is er het gewestplan-Kortrijk. Daar vraagt men al zo lang om een aantal dossiers te deblokkeren. We zullen die verantwoordelijkheid nemen. Een andere gewestplanwijziging betreft die van het Maastrand : zowel voor het Grensmaasproject als voor de problematiek van de grind- en zandontginning zullen we een aantal voorstellen formuleren. Er zullen nog een aantal gewestplanwijzigingen worden geagendeerd. De Vlaamse regering zal zich daar vrijdag over uitspreken.

De voorzitter : De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens : Het is toch enigszins bizar dat men op 1 mei een nieuwe periode ingaat en dat men blijkbaar eigenlijk niet gelooft dat deze nieuwe procedure in de nieuwe periode ook punten in uitvoeringsplannen op gewestelijk niveau zal moeten oplossen. Net op de valreep bereidt men nu nog een aantal zaken al dan niet voor. Men doet dat al dan niet in overeenstemming met een ge-

Coens

meentelijk structuurplan. Dat wordt nu dus opeens nog geagendeerd. De minister zegt dat een aantal provincies niet klaar zijn. Dat is echter in tegenstrijd met wat geamendeerd is door de heren Lachaert en Lauwers. Als de provincies niet klaar zijn, is er op basis daarvan toch nog op gewestelijk vlak iets mogelijk. Dat hoeft allemaal vrijdag niet te worden geregeld. Mijn vraag blijft dus waarom men heel snel vrijdag net op de valreep nog een hele resem gewestplanwijzigingen op de agenda plaatst. Ik vind dat heel bizar. Het lijkt erop dat men niet echt gelooft dat men na 1 mei nog een aantal zaken op een normale manier zal kunnen oplossen. Als dat zo zou zijn, is het heel bizar dat men niet gelooft in wat men morgen zal goedkeuren.

Minister Dirk Van Mechelen : Mijnheer Coens, ik vind uw opmerking bijzonder bizar. Op het terrein is er een duidelijke vraag om een aantal oplossingen uit te werken. Die oproepen komen niet alleen vanuit de meerderheid maar ook vanuit belangrijke Vlaamse oppositiepartijen. Het is duidelijk dat er nog een aantal zaken mogelijk moeten worden, met respect voor alle planologische visies ter zake. *(Opmerking van de heer Eric Van Rompuy)*

Mijnheer Van Rompuy, ik stel voor dat we ons allebei onthouden van commentaar. Op die manier vermijdt u dat u me verplicht om een aantal zaken te vermelden.

Inmiddels zijn we zo goed als rond met elf sectorale BPA's. Er zijn er veertien in onderzoek. Het gaat dus over 25 sectorale BPA's. Zoals reeds gezegd, is hier dus ook wel een bijsturing van de procedure nodig. We zullen met de Vlaamse administratie nagaan in welke mate we nog een versnelling kunnen doorvoeren.

Er was ook nog een technische vraag over de toepassing van de planbaten. U mag het me niet kwalijk nemen als ik zeg dat die naar mijn mening niet van toepassing zijn op BPA's. Gelet op de financiële repercussies die mijn uitspraak eventueel zou kunnen hebben, stel ik voor dat we dat via een schriftelijke procedure afwerken.

Rond planbaten en planschade is er binnen de Vlaamse regering een werkgroep opgericht om alle repercussies ervan te kunnen onderzoeken. Als voorbeeld verwijs ik naar de oplossing in Brecht, waarbij recreatieve woonzone werd ingekleurd. Wat de financiële kant betreft, heb ik me daar wel

nooit goed bij gevoeld. Als we dergelijke dingen doen, moeten we immers de correcte rekening maken. Daar was het natuurlijk een kwestie van vervaltermijnen. Ofwel deden we het, ofwel lieten we de mogelijkheid voorbijgaan. Wat dat betreft, is er dus een werkgroep bezig. Als we eventueel kleine bijsturingen moeten uitvoeren, zullen we zeker niet nalaten om dat inderdaad ook te doen.

Met betrekking tot wat de heer Tobback en mevrouw Vertriest hebben gezegd inzake grond- en pandenbeleid zullen we die discussie zeker voeren in dit parlement. Er is een voorstel ingediend. We zullen dit zeker bespreken. We moeten er ons hoe dan ook van bewust zijn dat er voldoende bouwzone in Vlaanderen aanwezig is. We moeten dus opletten dat we daarvoor niet ongebreideld nieuwe open ruimte aansnijden.

We zien stilaan een gunstige kentering. Ik zie dat bijvoorbeeld in Gent en in Antwerpen. Daar wordt er hard gewerkt aan een aantal projecten waarmee men de versterking van het stedelijk weefsel aan het voltooien is. Ik verwijs naar het project op de Vlaamse en de Waalse Kaai. Ik denk ook aan het project op 't Eilandje. Er komen daar zeker nieuwe mogelijkheden waarmee men ook jonge mensen opnieuw naar de steden trekt, waardoor de druk op de rand vermindert.

Ik ben het er wel mee eens dat de benadering van een woonbehoeftestudie, waarbij men geen enkele rekening houdt met immigratie, te theoretisch is. Zeker in grensstreken en in de Brusselse rand moeten we nagaan of we dit niet bijkomend kunnen verfijnen.

Mijnheer de voorzitter, ik heb geprobeerd een antwoord te geven op de meeste vragen. Ik ben me er van bewust dat we aan het begin staan van een geweldige uitdaging, en ik bedank het parlement voor het feit dat we het decreet konden bijsturen. De communicatie hierover had misschien wat beter gekund, maar ik denk dat de maand mei voldoende mogelijkheden zal bieden om deze communicatie op volle kracht te laten werken. De overheid zal voldoende vormingsinitiatieven nemen. Die lopen trouwens al in samenwerking met de Vlaamse steden en gemeenten, om de inhoud van dit decreet zo goed mogelijk over te brengen bij de betrokkenen. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

HOOFDSTUK I

Algemene bepaling

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK II

Wijziging van het decreet van 18 mei 1999
houdende de organisatie van de
Ruimtelijke Ordening

Artikel 2

In artikel 9, § 3, vierde lid, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, gewijzigd bij de decreten van 28 september 1999 en 22 december 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° de tweede zin wordt vervangen door wat volgt :

"Minimum één vierde van de leden, waaronder de voorzitter, zijn deskundigen inzake ruimtelijke ordening." ;

2° het woord "stemgerechtigd" wordt geschrapt.

– *Aangenomen.*

Artikel 3

In artikel 18, vierde lid, van hetzelfde decreet worden de woorden "De Vlaamse regering stelt nadere regels vast" vervangen door de woorden "De Vlaamse regering kan nadere regels vaststellen".

– *Aangenomen.*

Artikel 4

In artikel 19, § 7, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt de eerste zin vervangen door wat volgt :

"De Vlaamse regering kan de voorwaarden bepalen waaraan één of meer fysieke personen of rechtspersonen, of een gewestelijk, provinciaal of gemeentelijk bestuur moeten voldoen om te kunnen worden aangewezen om een ontwerp van ruimtelijk structuurplan op te maken."

– *Aangenomen.*

Artikel 5

In artikel 20, § 4, van hetzelfde decreet wordt het tweede lid opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel 6

In artikel 27, § 2, van hetzelfde decreet wordt het tweede lid opgeheven.

– *Aangenomen.*

Er is een amendement tot invoeging van een nieuw artikel 6bis dat luidt als volgt :

AMENDEMENT Nr. 24

voorgesteld door de heren Joachim Coens,
Gerald Kindermans en Erik Matthijs

Artikel 6bis (nieuw)

Een nieuw artikel 6bis invoegen, dat luidt als volgt :

Voorzitter**Artikel 9****"Artikel 6bis**

Aan artikel 35, § 4, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt de volgende zin toegevoegd :

"In elk geval draagt het Vlaamse Gewest 60% van de kosten van de opmaak van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan indien dit wordt goedgekeurd voor 31 december 2003. De eerste helft hiervan wordt uitbetaald na de goedkeuring van de subsidie-aanvraag, de tweede helft na de goedkeuring van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan door de minister.".

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

Artikel 7

In artikel 40, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt de eerste zin vervangen door wat volgt :

"De Vlaamse regering kan de voorwaarden bepalen waaraan één of meer fysieke personen of rechtspersonen, of een gewestelijk, provinciaal of gemeentelijk bestuur moeten voldoen om te kunnen worden aangewezen om een ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan op te maken.".

– *Aangenomen.*

Artikel 8

In artikel 42, § 6, van hetzelfde decreet wordt het tweede lid vervangen door wat volgt :

"Bij de definitieve vaststelling van het plan kunnen ten opzichte van het voorlopig vastgestelde plan slechts wijzigingen worden aangebracht, die gebaseerd zijn op of voortvloeien uit de tijdens het openbaar onderzoek geformuleerde bezwaren en opmerkingen of de adviezen, uitgebracht door de aangeduide administraties en overheden, of het advies van de Vlaamse commissie voor ruimtelijke ordening.".

– *Aangenomen.*

In artikel 45, § 6, van hetzelfde decreet wordt het tweede lid vervangen door wat volgt :

"Bij de definitieve vaststelling van het plan kunnen ten opzichte van het voorlopig vastgestelde plan slechts wijzigingen worden aangebracht, die gebaseerd zijn op of voortvloeien uit de tijdens het openbaar onderzoek geformuleerde bezwaren en opmerkingen of de adviezen, uitgebracht door de aangeduide administraties en overheden, of het advies van de provinciale commissie voor ruimtelijke ordening.".

– *Aangenomen.*

Artikel 10

In artikel 49, § 6, van hetzelfde decreet wordt het tweede lid vervangen door wat volgt :

"Bij de definitieve vaststelling van het plan kunnen ten opzichte van het voorlopig vastgestelde plan slechts wijzigingen worden aangebracht, die gebaseerd zijn op of voortvloeien uit de tijdens het openbaar onderzoek geformuleerde bezwaren en opmerkingen of de adviezen, uitgebracht door de aangeduide administraties en overheden, of het advies van de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening.".

– *Aangenomen.*

Artikel 11

In artikel 67, § 2, van hetzelfde decreet worden de woorden "één maand" vervangen door de woorden "twee maanden".

– *Aangenomen.*

Artikel 12

Aan artikel 70, § 1, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden "volgens de kadastrale gegevens" toegevoegd.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 13

In artikel 74 van hetzelfde decreet wordt het vierde lid geschrapt.

– *Aangenomen.*

Er is een amendement tot invoeging van een nieuw artikel 13bis dat luidt als volgt :

AMENDEMENT Nr. 25

voorgesteld door de heren Joachim Coens,
Gerald Kindermans en Erik Matthijs

Artikel 13bis (nieuw)

Een nieuw artikel 13bis invoegen, dat luidt als volgt :

"Artikel 13bis

In Hoofdstuk VIII, Planschade en planbaten, van hetzelfde decreet na artikel 86 een nieuwe afdeling 1bis, bestaande uit een nieuw artikel 86bis invoegen, dat luidt als volgt :

"AFDELING 1bis

Planschade voor agrarische gebieden

Artikel 86bis

§ 1. Wanneer door de inwerkingtreding van een ruimtelijk uitvoeringsplan, de bestemming van een onbebouwd perceel wijzigt van agrarisch gebied naar groengebied, is planschadevergoeding verschuldigd aan de eigenaar.

§ 2. Er is geen planschadevergoeding voor agrarische gebieden verschuldigd in de volgende gevallen :

1° wanneer overeenkomstig artikel 84 tot en met 86 een planschadevergoeding kan worden gevorderd ;

2° wanneer de waardevermindering die voor schadeloosstelling in aanmerking komt, niet meer bedraagt dan twintig ten honderd van de waarde van het goed ;

3° wanneer het onbebouwde perceel geen cultuurgrond is waarvoor aangifte is gedaan bij de mestbank overeenkomstig het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen.

§ 3. Artikel 85, § 1, eerste, tweede, derde en vierde lid, § 2 en § 3, en artikel 86 zijn van overeenkomstige toepassing op de planschadevergoeding voor agrarische gebieden, met dien verstande dat voor de toepassing van artikel 85, § 2, tweede en derde lid, in plaats van een vennootschap met als hoofddoel het beheer van onroerende goederen, een landbouwvennootschap of een vennootschap die als hoofddoel een agrarische exploitatie heeft, in aanmerking wordt genomen.

§ 4. Het recht op planschadevergoeding voor agrarische gebieden ontstaat op het ogenblik van de inwerkingtreding van het plan. De vordering tot planschadevergoeding voor agrarische gebieden moet evenwel, op straffe van verval, ingesteld worden binnen een jaar na het ontstaan van het recht op schadevergoeding. Het vorderingsrecht vervalt definitief een jaar na de dag waarop het recht op planschadevergoeding voor agrarische gebieden is ontstaan overeenkomstig het eerste lid.

§ 5. De planschadevergoeding voor agrarische gebieden wordt verminderd of geweigerd indien voor de waardevermindering een vergoeding door de overheid verschuldigd is of betaald werd op grond van een andere wetgeving."."

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

Artikel 14

Aan artikel 88, § 3, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt de volgende zinsnede toegevoegd : ", voor zover het gaat om een vergunning die kan worden verleend op basis van het in werking getreden ruimtelijk uitvoeringsplan, terwijl de aanvraag de dag voorafgaand aan de inwerkingtreding van dat plan niet voor vergunning in aanmerking kwam."."

– *Aangenomen.*

Artikel 15

Artikel 92, eerste lid, 4°, van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

Voorzitter

"4° de stedenbouwkundige verordeningen, verkelingsverordeningen en bouwverordeningen ;".

– *Aangenomen.*

Artikel 16

In artikel 99, § 1, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in het eerste lid wordt 2° vervangen door wat volgt :

"2° ontbossen in de zin van het bosdecreet van 13 juni 1990 van alle met bomen begroeide oppervlakten bedoeld in artikel 3, § 1 en § 2, van dat decreet ;"

2° in het eerste lid wordt 3° vervangen door wat volgt :

"3° hoogstammige bomen vellen, alleenstaand, in groeps- of lijnverband, voorzover ze geen deel uitmaken van met bomen begroeide oppervlakten in de zin van artikel 3, § 1 en § 2, van het bosdecreet van 13 juni 1990 ;"

3° aan het derde lid wordt de volgende zin toegevoegd :

"Hieronder kunnen geen werken begrepen worden die betrekking hebben op de constructieve elementen van het gebouw, zoals :

1° vervangen van dakgebintes of dragende balken van het dak, met uitzondering van plaatselijke herstellingen ;

2° geheel of gedeeltelijk herbouwen of vervangen van buitenmuren, zelfs met recuperatie van de bestaande stenen."

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

AMENDEMENT Nr. 26

voorgesteld door de heren Joachim Coens,
Gerald Kindermans en Erik Matthijs

Artikel 16

Een tweede lid toevoegen, dat luidt als volgt :

"Aan artikel 99, § 2, van hetzelfde decreet wordt het volgende toegevoegd :

"De Vlaamse regering kan de vrijstelling van bouwvergunning verbinden aan de voorwaarde van melding aan de vergunningverlenende overheid. De Vlaamse regering bepaalt nadere regels met betrekking tot de inhoud en de procedure van de melding."."

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 17

In artikel 100, § 2, tweede lid, van hetzelfde decreet worden tussen de woorden "Die vergunning voor" en de woorden "de gebouwen", de woorden "de wegen en infrastructuur voor de realisatie van het bedrijventerrein en" ingevoegd.

– *Aangenomen.*

Artikel 18

Artikel 103 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 103

§ 1. De Vlaamse regering bepaalt de lijst van de werken, handelingen en wijzigingen van algemeen belang.

Er mag worden afgeweken van de voorschriften van een plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan zodra de vergunningverlenende instantie kennis heeft van de resultaten van het openbaar onderzoek met betrekking tot het ontwerp van het nieuwe ruimtelijk uitvoeringsplan waarmee de werken, handelingen en wijzigingen van algemeen belang verenigbaar zijn, als aan de volgende voorwaarden voldaan is :

1° het nieuwe ruimtelijk uitvoeringsplan is van hetzelfde of van een hoger niveau als de bestaande ruimtelijke uitvoeringsplannen ;

2° de Vlaamse regering en/of de bestendige deputatie heeft geen strijdigheid vastgesteld van het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan met de

Voorzitter

hogere plannen met toepassing van artikel 45, § 4 en 49, § 4.

Er mag bovendien worden afgeweken van de voorschriften van een ruimtelijk uitvoeringsplan voorzover het gaat om kleine werken, handelingen en wijzigingen van algemeen belang, die de algemene bestemming en het architectonische en landschappelijke karakter van het gebied in kwestie niet in het gedrang brengen.

De Vlaamse regering bepaalt welke werken, handelingen en wijzigingen van algemeen belang als klein kunnen worden beschouwd.

§ 2. De bepalingen van § 1, tweede en derde lid, zijn eveneens van toepassing op milieuvergunningaanvragen en op verzoeken tot onteigeningsmachtiging met betrekking tot werken, handelingen en wijzigingen van algemeen belang.

§ 3. Voor werken, handelingen en wijzigingen in een gebied waarvoor blijkens een overeenkomstig artikel 136 afgeleverd planologisch attest de opmaak of een wijziging van een ruimtelijk uitvoeringsplan overwogen wordt, mag worden afgeweken van de voorschriften van een plan van aanleg of een ruimtelijk uitvoeringsplan zodra de vergunningverlenende instantie kennis heeft van de resultaten van het openbaar onderzoek met betrekking tot het ontwerp van het nieuwe ruimtelijk uitvoeringsplan waarmee de werken, handelingen en wijzigingen verenigbaar zijn.

§ 4. Bij het verlenen van een milieuvergunning kan eveneens worden afgeweken van de voorschriften van een plan van aanleg of een ruimtelijk uitvoeringsplan, met toepassing van de bepalingen van § 3."

– *Aangenomen.*

Artikel 19

In artikel 105, § 4, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° het eerste lid, 2° wordt vervangen door wat volgt :

"2° in de gevallen, bedoeld in artikel 99, § 1, 5°, 6° en 9° ;"

2° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt :

"De Vlaamse regering kan bepalen in welke van deze gevallen de vergunning beperkt moet zijn in de tijd en kan de minimale en/of maximale geldigheidsduur vastleggen."

– *Aangenomen.*

Artikel 20

In artikel 113, § 1, van hetzelfde decreet wordt het eerste lid vervangen door wat volgt :

"Het college van burgemeester en schepenen zendt binnen 75 dagen na de datum van indiening van de aanvraag de beslissing naar de aanvrager bij aange tekende brief. Gelijktijdig zendt het college van burgemeester en schepenen een afschrift van de beslissing samen met het volledige dossier naar de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar en een afschrift van de beslissing naar de instanties die advies dienen uit te brengen overeenkomstig artikel 111, § 4 en § 5, en overeenkomstig andere wetgeving."

– *Aangenomen.*

Artikel 21

Artikel 114 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 114

§ 1. Van de vergunning mag gebruik worden gemaakt als de aanvrager niet binnen 25 dagen na de datum van verzending, bedoeld in artikel 113, § 1, op de hoogte werd gebracht van de instelling van een beroep. De vergunning moet dit artikel overnemen, alsook de strafbepalingen die de overtreding ervan bestraffen.

§ 2. De vergunning en het bijbehorende dossier, of een door de gemeente of de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar gewaarmerkt afschrift van deze stukken, moet voortdurend ter beschikking liggen van de in artikel 148 bedoelde ambtenaren, agenten en officieren van gerechtelijke politie, op de plaats waar het werk uitgevoerd en de handeling of handelingen, verricht worden. Deze verplichting geldt, wanneer het een werk betreft, voor de aanvang van het werk en tijdens de gehele duur ervan. In de overige gevallen geldt ze zodra de voorbereidingen voor de uitvoering van de han-

Voorzitter**"Artikel 125**

deling of handelingen worden getroffen en tijdens de gehele duur van de uitvoering ervan. Deze verplichting geldt ook indien de vergunning in beroep verkregen wordt."

– *Aangenomen.*

Artikel 22

In artikel 123 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° aan § 1 wordt de volgende zin toegevoegd :

"Een eensluidend afschrift van de rappelbrief wordt op dezelfde dag eveneens aangetekend verstuurd naar de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar." ;

2° aan § 2 wordt de volgende zin toegevoegd :
"Van de vergunning mag gebruik worden gemaakt, als de aanvrager niet binnen 20 dagen na het verstrijken van de termijn, op de hoogte werd gebracht van een beslissing tot schorsing met toepassing van artikel 126, § 2."

– *Aangenomen.*

Artikel 23

In artikel 124, § 1, van hetzelfde decreet wordt het tweede lid vervangen door wat volgt :

"Op dezelfde dag zendt de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar bij aangetekende brief een afschrift van de beslissing naar de gemeente, naar de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar en naar de instantie of persoon die beroep heeft ingesteld, als die niet de aanvrager is."

– *Aangenomen.*

Artikel 24

Artikel 125 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

Heeft de aanvrager binnen 35 dagen na verzending van de rappelbrief geen beslissing van de bestendige deputatie ontvangen, dan wordt dit gelijkgesteld met een positieve beslissing en mag hij zonder verdere formaliteiten overgaan tot het uitvoeren van de werken of het verrichten van de handelingen, als niet binnen 20 dagen na het verstrijken van de termijn er een beslissing tot schorsing ter kennis van de aanvrager werd gegeven, op voorwaarde dat hij zich gedraagt naar de aanwijzingen van het dossier dat hij heeft ingediend, naar de decreten en verordeningen, en ook in voorkomend geval, naar de bepalingen van de verkavelingsvergunning."

– *Aangenomen.*

Artikel 25

In artikel 127 van hetzelfde decreet wordt § 2 vervangen door wat volgt :

"§ 2. De Vlaamse regering kan bepalen welke van de aanvragen, genoemd in § 1, blijk moeten geven van voorafgaand overleg met de Vlaamse Bouwmeester.

De Vlaamse regering stelt de nadere regels voor het overleg met de Vlaamse Bouwmeester vast."

– *Aangenomen.*

Artikel 26

Aan artikel 128 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in het eerste lid wordt de derde zin geschrapt ;

2° aan het tweede lid wordt de volgende zin toegevoegd :

"Indien de stedenbouwkundige vergunning betrekking heeft op twee of meer afzonderlijke gebouwen, dan vervalt de stedenbouwkundige vergunning enkel voor de gebouwen waarvoor niet is voldaan aan de voorwaarden van dit artikel." ;

3° een vierde lid wordt toegevoegd, dat luidt als volgt :

Voorzitter

"De stedenbouwkundige vergunning voor een inrichting, waarvoor een milieuvergunning nodig is of die enkel onderworpen is aan de meldingsplicht, wordt geschorst zolang de milieuvergunning niet is verleend, respectievelijk de melding niet is gebeurd. In dit geval gaat de termijn, zoals bepaald in het eerste lid, pas in op de dag dat de milieuvergunning wordt verleend, respectievelijk de melding is gebeurd. Wordt de milieuvergunning evenwel geweigerd, dan vervalt de stedenbouwkundige vergunning van rechtswege op de dag van de weigering in laatste aanleg. Het verval van de stedenbouwkundige vergunning wordt door de instantie die de milieuvergunning heeft geweigerd onverwijld meegedeeld aan de aanvrager en de overheid die de stedenbouwkundige vergunning heeft verleend."

– *Aangenomen.*

Artikel 27

In hetzelfde decreet wordt een artikel 130bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 130bis

De termijnen, vermeld in artikel 129 en 130, worden geschorst gedurende de periode waarbinnen een beroep tot vernietiging van de verkavelingsvergunning bij de Raad van State aanhangig is, behoudens in die gevallen waarin de vergunde verkaveling in strijd is met een voor de datum van de definitieve uitspraak van de Raad van State van kracht geworden ruimtelijk uitvoeringsplan, onverminderd het eventuele recht op planschade met toepassing van artikel 84."

– *Aangenomen.*

Artikel 28

In artikel 136 van hetzelfde decreet wordt het eerste lid vervangen door wat volgt :

"Het planologisch attest is een informatief document dat aangeeft of voor het gebied waarop het betrekking heeft, de opmaak of een wijziging van een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan over-

wogen wordt. Bij afgifte van een positief attest wordt het voorontwerp van gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan binnen de termijn van zes maanden na afgifte van het attest verstuurd naar de betrokken instanties, overeenkomstig artikel 48, § 1, tweede lid. Het college van burgemeester en schepenen kan de termijn van zes maanden om gemotiveerde redenen met maximaal 6 maanden verlengen."

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

AMENDEMENT Nr. 27

voorgesteld door de heren Joachim Coens,
Gerald Kindermans en Erik Matthijs

Artikel 28

Dit artikel vervangen door wat volgt :

"Artikel 28

In artikel 136 van hetzelfde decreet worden het eerste en het tweede lid vervangen door wat volgt :

"Het planologisch attest is een informatief document dat aangeeft voor het gebied waarop het betrekking heeft, of de opmaak of wijziging van de gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen overwogen wordt. Het planologisch attest omvat de ruimtelijke visie op het gebied en bij een positief attest, de nagestreefde bestemmingswijzigingen. Bij afgifte van een positief attest wordt het voorontwerp van gemeentelijk uitvoeringsplan binnen een termijn van 6 maanden na de afgifte van het attest, verstuurd naar de betrokken instanties, overeenkomstig artikel 48, § 1, tweede lid. Het college van burgemeester en schepenen kan de termijn van 6 maanden om gemotiveerde redenen verlengen."

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 29

In artikel 137 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

Voorzitter**"Artikel 145**

1° aan § 1 wordt een zesde lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Indien de instrumenterende ambtenaar een onderhandse akte in een authentieke akte dient op te nemen, waarbij de eerste niet beantwoordt aan de voorschriften van artikel 141, dan wijst hij de partijen bij de opmaak van de akte op artikel 141, 146, eerste lid, 4° en 162 van dit decreet." ;

2° aan § 2, eerste zin, worden de volgende woorden toegevoegd :

"indien de lening of het krediet enkel betrekking heeft op de financiering en uitvoering van vergunningsplichtige werken."

– *Aangenomen.*

Artikel 30

In artikel 142, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt 5° vervangen door wat volgt :

"5° of voor het goed een verkavelingsvergunning van toepassing is."

– *Aangenomen.*

Artikel 31

Aan artikel 143 van hetzelfde decreet wordt een § 4 toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 4. Onverminderd het bepaalde in de §§ 2 en 3, kunnen de gemeenten tariefdiversificaties en bijkomende ontheffingen van de in § 1 bedoelde belastingen vaststellen teneinde hun ruimtelijke doelstellingen te realiseren."

– *Aangenomen.*

Artikel 32

Artikel 145 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

§ 1. De vergunningverlenende overheid mag, bij het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning, afwijken van de voorschriften van een gewestplan indien de aanvraag betrekking heeft op het herbouwen of verbouwen op dezelfde plaats van een vergunde woning op voorwaarde dat de aanvrager het bewijs levert dat voldaan is aan volgende voorwaarden :

1° de woning is geheel of gedeeltelijk vernield of beschadigd door één van de oorzaken opgesomd in artikelen 61 en 62 van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst, buiten de wil van de aanvrager ;

2° de woning was voor de vernieling of beschadiging niet verkrut en werd volgens het bevolkingsregister gedurende ten minste 3 jaar en tot op de dag voorafgaand aan de vernieling of beschadiging bewoond door de aanvrager die tevens eigenaar is of erfgenaam in rechte lijn van de eigenaar ;

3° de aanvraag gebeurt binnen het jaar na de vernieling of beschadiging ;

4° het voorwerp van de aanvraag is niet gelegen in :

– de groengebieden, natuurgebieden, natuurgebieden met wetenschappelijke waarde, natuurreservaten, natuurontwikkelingsgebieden, bosgebieden, valleigebieden, brongebieden, agrarische gebieden met ecologische waarde of belang of agrarische gebieden met bijzondere waarde ;

– de beschermde duingebieden en voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden, aangeduid krachtens het decreet van 14 juli 1993 houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen ;

5° zo het voor de vernieling of beschadiging bestaande bouwvolume meer bedraagt dan 1.000 m³ en het een herbouw betreft, dient de herbouwde woning beperkt te blijven tot 1.000 m³. In de andere gevallen dient de aanvraag beperkt te worden tot het vergunde bouwvolume.

Het aantal woongelegenheden moet beperkt blijven tot één. De architecturale eigenheid van het vergunde gebouw moet – ook bij herbouwen – behouden blijven.

Voorzitter

De hierboven vermelde afwijking kan slechts worden verleend op voorwaarde dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad. Dit betekent onder meer dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort.

De aanvragen worden onderworpen aan een openbaar onderzoek, waarvan de kosten ten laste van de aanvrager komen. De Vlaamse regering bepaalt de wijze waarop het onderzoek plaatsheeft.

§ 2. De Vlaamse regering zal de schadevergoeding die uitbetaald wordt door de verzekeraar met toepassing van artikel 67, § 2, 2°, of 67, § 3, 1°, b), van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst, aanvullen met maximum 20% van de verzekerde waarde op voorwaarde dat aan volgende vier voorwaarden gezamenlijk is voldaan :

- 1° de stedenbouwkundige vergunning voor het herbouwen of verbouwen wordt geweigerd ;
- 2° de gehele of gedeeltelijke vernieling gebeurde door een van de oorzaken opgesomd in artikelen 61 en 62 van bovenvermelde wet van 1992 ;
- 3° het gaat om een zonevreemd gebouw, dat gesloopt wordt voor de uitbetaling van de aanvullende schadevergoeding ;
- 4° ingeval het gebouw een woning is, mag de eigenaar binnen het Vlaamse Gewest geen andere woning bezitten.

De Vlaamse regering kan nadere regelen bepalen voor de voorwaarden voor de vergoeding, bedoeld in het eerste lid. "

– *Aangenomen.*

Artikel 33

Aan artikel 148 van hetzelfde decreet worden een derde en vierde lid toegevoegd, die luiden als volgt :

"Als deze verrichtingen de kenmerken van een huiszoeking dragen, mogen ze enkel worden uitgevoerd op voorwaarde dat de politierechter daartoe een machtiging heeft verstrekt.

Om de in deze titel omschreven misdrijven op te sporen en vast te stellen in een proces-verbaal krijgen de stedenbouwkundige inspecteurs de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie. "

– *Aangenomen.*

Artikel 34

Aan artikel 154, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de volgende woorden toegevoegd :

"of wanneer niet voldaan is aan de verplichting van artikel 114, § 2. "

– *Aangenomen.*

Artikel 35

In artikel 158 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1, eerste lid, worden de woorden "het college van burgemeester en schepenen" vervangen door de woorden "de vergunningverlenende overheid" ;

2° aan § 1 wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Door het definitief geworden vergelijk vervallen de strafvordering en het recht van de overheid om herstel te vorderen. " ;

3° in § 2, tweede lid, worden de woorden "het college van burgemeester en schepenen" vervangen door de woorden "de vergunningverlenende overheid".

– *Aangenomen.*

Artikel 36

In artikel 160 van hetzelfde decreet wordt het vierde lid vervangen door wat volgt :

"Iedere in de zaak gewezen eindbeslissing wordt op de kant van de overschrijving van de titel van verkrijging ingeschreven, op de wijze die bij artikel 84 van de hypotheekwet is voorgeschreven. "

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 37

In artikel 162, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden "bedoeld in artikel 149 of 151, naar gelang van het geval," geschrapt.

– *Aangenomen.*

Artikel 38

Artikel 171 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 171

Het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, gewijzigd bij de decreten van 19 december 1998 en 18 mei 1999, wordt opgeheven, met uitzondering van die artikelen die vereist zijn voor de toepassing van artikel 165, 166, 174 tot en met 180, 186, 187, 193 en 196 tot en met 199 van dit decreet, namelijk artikel 2, artikel 9 tot en met 36, artikel 41, 43, 44, 49, 51, 52, 53, 55, § 1, eerste lid, en artikel 63, § 1, 4°, 5° en 6°.

De artikelen, die van kracht blijven, genoemd in het eerste lid, worden opgeheven vijf jaar na de inwerkingtreding van dit decreet, met uitzondering van artikel 2, § 1, vierde lid, 33, 35, 36 en 43, § 6 tot en met § 12.

Onverminderd de toepassing van artikel 192 van dit decreet, worden de niet in de coördinatie opgenomen bepalingen : wijzigings-, overgangs-, en opheffingsbepalingen, alsmede reeds voorbijgestreefde bepalingen, gevoegd als bijlage 2 bij het besluit van de Vlaamse regering van 22 oktober 1996 tot coördinatie van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw opgeheven."

– *Aangenomen.*

Artikel 39

Artikel 172 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 172

De algemene plannen van aanleg en bijzondere plannen van aanleg die goedgekeurd werden vóór

de inwerkingtreding van het besluit of de besluiten tot vaststelling van het gewestplan waarbinnen die gemeenten of delen ervan gelegen waren en die niet geheel of ten dele herzien werden na de inwerkingtreding van dat besluit, maar waarvan de Vlaamse regering overeenkomstig artikel 190, tweede lid beslist dat ze niet behouden worden in het plannenregister, worden van rechtswege opgeheven op de datum van de publicatie bij uittreksel van deze beslissing in het Belgisch Staatsblad. Hetzelfde geldt voor de ter uitvoering van deze algemene en bijzondere plannen van aanleg opge maakte onteigeningsplannen, ruilverkavelings- en herverkavelingsplannen.

Als de Vlaamse regering geen beslissing heeft genomen overeenkomstig artikel 190, tweede lid, binnen het jaar na de inwerkingtreding van dit decreet, wordt het gemotiveerd voorstel geacht goedgekeurd te zijn, indien het binnen 90 dagen na de inwerkingtreding van dit decreet naar de planologische ambtenaar werd gestuurd, of, in de andere gevallen, worden de bedoelde plannen van rechtswege opgeheven één jaar na de inwerkingtreding van dit decreet.

Als de Vlaamse regering overeenkomstig het vorige lid geen beslissing heeft genomen binnen het jaar na de inwerkingtreding van dit decreet, en het gemotiveerd voorstel binnen 90 dagen na de inwerkingtreding van dit decreet naar de planologisch ambtenaar werd gestuurd, wordt de gemeenteraadsbeslissing bij uittreksel gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

Het college van burgemeester en schepenen meldt de Vlaamse regering dat een uittreksel van de gemeenteraadsbeslissing voor bekendmaking in het Belgisch Staatsblad werd verzonden. Deze melding gebeurt tegelijkertijd met de verzending. "

– *Aangenomen.*

Artikel 40

In artikel 174, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden "binnen 60 dagen na de inwerkingtreding van dit decreet," vervangen door de woorden "voor 1 mei 2001".

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 41

In artikel 177, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden "binnen 60 dagen na de bedoelde inwerkingtreding" vervangen door de woorden "voor 1 mei 2001".

– *Aangenomen.*

Artikel 42

In artikel 178 van hetzelfde decreet wordt het eerste lid vervangen door wat volgt :

"In de gemeenten waar op de datum van inwerkingtreding van dit decreet reeds een ontwerp van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan overeenkomstig artikel 21 van het decreet van 24 juli 1996 houdende de ruimtelijke planning aan de gemeentelijke commissie van advies of, bij ontstentenis, de regionale commissie van advies werd voorgelegd, en het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan nog niet definitief is vastgesteld en door de bestendige deputatie of de Vlaamse regering goedgekeurd, dient de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening, bedoeld in artikel 9 van dit decreet, haar werkzaamheden aan te vatten binnen 30 dagen na de goedkeuring door de bestendige deputatie of de Vlaamse regering van het door de gemeenteraad vastgestelde gemeentelijk ruimtelijk structuurplan of zo deze goedkeuring gebeurt voor 1 mei 2001, ten laatste op 1 mei 2001. Op datzelfde ogenblik houdt de gemeentelijke commissie van advies, in voorkomend geval, op te bestaan."

– *Aangenomen.*

Artikel 43

In artikel 179, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden "binnen 60 dagen na de bedoelde inwerkingtreding" vervangen door de woorden "voor 1 mei 2001".

– *Aangenomen.*

Artikel 44

Aan artikel 187, vierde lid, van hetzelfde decreet worden de volgende zinnen toegevoegd :

"Hetzelfde geldt voor procedures tot opmaak of herziening van algemene plannen van aanleg en bijzondere plannen van aanleg en daarmee samenhangende onteigeningsplannen die lopen op het moment van de inwerkingtreding van dit decreet in gemeenten die op dat moment beschikken over een goedgekeurd gemeentelijk ruimtelijk structuurplan. Er is een lopende procedure in de zin van deze bepaling indien het plan van aanleg of het plan tot herziening van een bestaand plan van aanleg voorlopig is aangenomen door de gemeenteraad."

– *Aangenomen.*

Artikel 45

In hetzelfde decreet wordt een artikel 188bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 188bis

In afwijking van de artikelen 41 en 44 en van de bepalingen van het richtinggevend en bindend gedeelte van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen die betrekking hebben op de taakverdeling tussen gewest, provincies en gemeenten, kan de Vlaamse regering, zolang er geen provinciaal ruimtelijk structuurplan is goedgekeurd voor de betrokken provincie, op gemotiveerd verzoek en op voorstel van de provincieraad een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan opmaken voor een aangelegenheid die in een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan had moeten geregeld worden. De aanpak van de betrokken aangelegenheid moet een dringend karakter hebben. Het voorstel van de provincieraad moet volledig zijn uitgewerkt. Het moet kaderen in het provinciaal structuurplanningsproces en in voorkomend geval verantwoord worden op basis van de bepalingen van het voorontwerp of ontwerp van provinciaal ruimtelijk structuurplan. Het moet in overeenstemming zijn met de principes van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen.

Op het ogenblik van de goedkeuring van het eerste provinciaal ruimtelijk structuurplan voor de betrokken provincie verkrijgen de gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen die zijn opgemaakt met toepassing van het eerste lid, het statuut van provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan. De betrokken

Voorzitter

ruimtelijke uitvoeringsplannen waarvoor deze bepaling geldt worden opgesomd in het besluit tot definitieve vaststelling van het provinciaal ruimtelijk structuurplan en het besluit tot goedkeuring daarvan. Binnen 14 dagen na de beslissing tot goedkeuring van het provinciaal ruimtelijk structuurplan stuurt de bestendige deputatie een afschrift van het goedkeuringsbesluit naar de gemeenten die overeenkomstig artikel 94 de bepalingen van het ruimtelijk uitvoeringsplan hebben opgenomen in hun plannenregister, met de vermelding dat de wijziging van het statuut van het plan in het register moet doorgevoerd worden. Het college van burgemeester en schepenen moet de aanpassing in het plannenregister binnen 14 dagen na ontvangst van het bericht doorvoeren."

– *Aangenomen.*

Artikel 46

Artikel 190 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 190

Het plannenregister moet door elke gemeente opgemaakt worden en door de gemeenteraad vastgesteld worden binnen een jaar na de inwerkingtreding van dit decreet. Een afschrift van dat plannenregister wordt gezonden naar de planologische ambtenaar. Binnen het daaropvolgend jaar brengt de planologische ambtenaar bij de Vlaamse regering verslag uit over het plannenregister. De Vlaamse regering neemt binnen 120 dagen na ontvangst van dit verslag een beslissing inzake de conformverklaring van het plannenregister en stuurt die beslissing naar het college van burgemeester en schepenen binnen tien dagen na de beslissing.

Binnen 90 dagen na de inwerkingtreding van dit decreet moet iedere gemeenteraad een gemotiveerd voorstel sturen naar de planologische ambtenaar waarin hij met betrekking tot de bijzondere en algemene plannen van aanleg, met inbegrip van de in uitvoering van deze plannen opgemaakte ont-eigeningsplannen, ruilverkavelings- en herverkavelingsplannen, die definitief goedgekeurd of geheel of gedeeltelijk gewijzigd werden vóór de inwerkingtreding van het besluit of de besluiten die het gewestplan hebben vastgesteld, aangeeft of de gemeente die al dan niet, geheel of gedeeltelijk, wenst te behouden in het plannenregister. Dit

voorstel heeft echter slechts betrekking op die bijzondere en algemene plannen of delen ervan, die niet in strijd zijn met het later vastgestelde gewestplan. De planologische ambtenaar brengt over het voorstel een advies uit aan de Vlaamse regering binnen 150 dagen na de inwerkingtreding van dit decreet. De Vlaamse regering beslist binnen 30 dagen na ontvangst van dit advies, welke plannen of delen van plannen behouden worden in het plannenregister. Als de Vlaamse regering afwijkt van het voorstel van de gemeente, is haar beslissing gemotiveerd. De Vlaamse regering stuurt haar beslissing onverwijld naar het college van burgemeester en schepenen, dat zorgt voor de opname van de te behouden plannen of delen van plannen in het plannenregister.

De Vlaamse regering publiceert haar beslissing omtrent het behoud van plannen of delen van plannen in het plannenregister bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad."

– *Aangenomen.*

Artikel 47

Artikel 192 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 192

Tot het in artikel 191, § 1, derde lid, 4°, vermelde deel van het vergunningenregister volledig is opgemaakt door de gemeente en goedgekeurd door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, bestaat er een vermoeden dat een verkavelingsvergunning voor een niet bebouwd deel van een verkaveling die dateert van vóór 22 december 1970 vervallen is. De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar neemt een beslissing omtrent dit deel van het vergunningenregister binnen 60 dagen nadat de gemeente hem daarom verzocht heeft.

In elke gemeente wordt een bericht aangeplakt dat de eigenaars van een niet bebouwde kavel of meerdere niet bebouwde kavels in vergunde niet vervallen verkavelingen die dateren van vóór 22 december 1970 oproept om zich te melden bij het college van burgemeester en schepenen. De Vlaamse regering neemt de nodige maatregelen om te zorgen voor de onmiddellijke aanplakking na de inwerkingtreding van dit decreet en voor een bericht in ten minste drie dagbladen die in het Vlaamse Gewest worden verspreid.

Voorzitter

Indien de eigenaar zich niet gemeld heeft bij het college van burgemeester en schepenen binnen een termijn van 90 dagen na de inwerkingtreding van dit decreet, dan is de verkavelingsvergunning wat de kavel of kavels in kwestie betreft, definitief vervallen.

Indien de eigenaar zich bij het college van burgemeester en schepenen binnen een termijn van 90 dagen na de inwerkingtreding van dit decreet gemeld heeft, dan gaat het college van burgemeester en schepenen na of de verkavelingsvergunning niet reeds vervallen is met toepassing van de regeling, opgenomen in punt 12 van de bijlage 2, "Niet in de coördinatie opgenomen bepalingen : wijzigings-, overgangs- en opheffingsbepalingen, alsmede reeds voorbijgestreefde bepalingen", gevoegd bij het besluit van de Vlaamse regering van 22 oktober 1996 tot coördinatie van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw. Alleen als de verkavelingsvergunning nog niet vervallen is, wordt de kavel of worden de kavels opgenomen in het vergunningenregister."

– *Aangenomen.*

Artikel 48

In artikel 193 van hetzelfde decreet worden § 1 en § 2 vervangen door wat volgt :

"§ 1. Wanneer een gemeente beschikt over een goedgekeurd gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, een gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar, een conform verklaard plannenregister, een vastgesteld vergunningenregister en een register van de onbebouwde percelen, wordt dit vastgesteld door de Vlaamse regering. Die vaststelling wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad. De aanvragen voor een stedenbouwkundige vergunning of een verkavelingsvergunning die vóór de eerste dag van de tweede maand na de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad worden ingediend, worden verder behandeld overeenkomstig de in § 2 beschreven procedure.

Bij uitzondering kan de Vlaamse regering bij de vaststelling, genoemd in het eerste lid, beslissen dat een gemeente die beschikt over een goedgekeurd gemeentelijk ruimtelijk structuurplan en een gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar, en welke gemeente in ruime mate, maar niet volledig,

voldoet aan de voorwaarden inzake een conform verklaard plannenregister, een vastgesteld vergunningenregister en een register van de onbebouwde percelen, geacht wordt te voldoen aan de voorwaarden vermeld in de eerste zin van het eerste lid. Die beslissing geldt als vaststelling in de zin van het eerste lid, en wordt eveneens bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad. De Vlaamse regering kan bij die beslissing een termijn opleggen waarbinnen de gemeente volledig dient te voldoen aan de voorwaarden. De Vlaamse regering stelt nadere regels vast voor de beoordeling van de voorwaarden die in aanmerking komen voor de toepassing van dit lid.

§ 2. Zolang een gemeente niet voldoet aan de voorwaarden voorgeschreven in § 1, worden de aanvragen voor een stedenbouwkundige of een verkavelingsvergunning behandeld overeenkomstig artikel 43, § 1 tot en met § 5, artikel 44, 49, 51, 52, 53 en 55, § 1, eerste lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, in de plaats van overeenkomstig artikel 106 tot en met 126 van dit decreet. De gemeente moet ook in dit geval de adviezen, genoemd in artikel 111, § 4 en § 5, van dit decreet, inwinnen.

De bouwvergunningen, die zijn verleend in de loop van het jaar, dat aan de inwerkingtreding van dit decreet voorafgaat, vervallen als de vergunninghouder binnen twee jaar na afgifte van de vergunning niet met de werken is begonnen."

– *Aangenomen.*

Artikel 49

In hetzelfde decreet wordt een artikel 195bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 195bis

De vergunningverlenende overheid en/of, met toepassing van artikel 193, § 2, de gemachtigde ambtenaar bij het verlenen van een gunstig advies, kunnen afwijken van de voorschriften van een gewestplan indien de aanvraag betrekking heeft op :

1° het verbouwen, het herbouwen op dezelfde plaats binnen het bestaande bouwvolume, of het uitbreiden met maximaal 20% van het bestaande bouwvolume van een bestaand vergund gebouw dat definitief beschermd is als monument in het kader van het decreet van 3 maart 1976

Voorzitter

tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten ;

2° de wijziging van de functie van een bestaand vergund gebouw dat definitief beschermd is als monument in het kader van het voornoemde decreet van 3 maart 1976, voorzover de voortzetting van de vroegere functie onmogelijk blijkt of een duurzame leefbaarheid van het gebouw niet garandeert en de nieuwe functie de erfgoedwaarde ongeschonden laat of verhoogt.

Al de afwijkingen, vermeld in het eerste lid, kunnen slechts worden verleend op voorwaarde dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad. Dit betekent onder meer dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies noch de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving, noch de gewenste ruimtelijke structuur in het gedrang brengt of verstoort. Het naleven van deze voorwaarden moet blijken uit de beslissing van de vergunningverlenende overheid of het advies van de gemachtigde ambtenaar.

De aanvragen worden onderworpen aan een openbaar onderzoek, waarvan de kosten ten laste van de aanvrager komen. De Vlaamse regering bepaalt de wijze waarop het onderzoek plaatsheeft.

Het advies van de gewestelijke administratie, bevoegd voor de monumenten en de landschappen en van de bevoegde administratie moet telkens ingewonnen worden. Ingeval het bestaande vergunde gebouw gelegen is in een van de bestemmingen, vermeld in artikel 20 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu moet eveneens het advies van de gewestelijke administratie, bevoegd voor het natuurbehoud, worden ingewonnen. De Vlaamse regering bepaalt wat verstaan wordt onder de bevoegde administratie. Al deze adviezen zijn bindend voorzover ze negatief zijn of voorwaarden opleggen. Worden deze adviezen niet verzonden binnen dertig dagen na ontvangst van de adviesaanvraag, dan worden ze geacht gunstig te zijn.

De weigering van het verlenen van een afwijking tot het herbouwen, verbouwen of uitbreiden van een bestaand vergund gebouw of tot het wijzigen van de functie, kan geen aanleiding geven tot het verschuldigd zijn van een vergoeding als bedoeld in artikel 35 van het decreet betreffende de ruimtelij-

ke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, gewijzigd bij het decreet van 19 december 1998."

– *Aangenomen.*

Artikel 50

In hetzelfde decreet wordt een artikel 195ter ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 195ter

De bepalingen van artikel 103, § 1, eerste en tweede lid, van dit decreet zijn van toepassing bij de herziening van bijzondere plannen van aanleg, als bedoeld in artikel 41 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996."

– *Aangenomen.*

Artikel 51

Artikel 196 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 196

§ 1. Artikel 2, § 1, vierde lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, is van toepassing zolang een gewestplan of een algemeen of bijzonder plan van aanleg van toepassing blijft, zoals zal blijken uit het plannenregister.

§ 2. Artikel 43, § 6 tot en met § 12, van hetzelfde decreet is van toepassing zolang een gewestplan van toepassing blijft, zoals zal blijken uit het plannenregister.

§ 3. Artikel 33 van hetzelfde decreet is van toepassing op onteigeningsplannen, opgemaakt ter uitvoering van de plannen van aanleg.

§ 4. Artikel 35 en 36 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 19 december 1998, zijn van toepassing op planschade, veroorzaakt door de plannen van aanleg."

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 52

In artikel 199 van hetzelfde decreet wordt § 2 vervangen door wat volgt :

"§ 2. De bepalingen met betrekking tot de informatieverplichtingen, zoals voorzien in de artikelen 137, 141 en 142, zijn slechts van toepassing ten vroegste 31 dagen nadat in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd is dat de gemeente, waar het onroerend goed gelegen is, beschikt over een goedgekeurd plannenregister en vergunningenregister.

Deze bepalingen zijn niet van toepassing op overeenkomsten die zijn gesloten en op openbare verkoopverrichtingen die zijn aangevat vóór het in het eerste lid bedoelde tijdstip. Het bewijs hiervan kan met alle middelen worden geleverd.

De lijst van de gemeenten, die beschikken over een goedgekeurd plannenregister en vergunningenregister, wordt driemaandelijks opgemaakt en gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad, vanaf de inwerkingtreding van dit decreet en tot alle gemeenten op deze lijst zijn opgenomen.

Zolang deze publicatie niet is gebeurd, zijn de benamingen die moeten worden gebruikt in de akten, overeenkomsten en publiciteit de benamingen zoals gebruikt in de plannen van aanleg of ruimtelijke uitvoeringsplannen."

– *Aangenomen.*

Artikel 53

Artikel 202 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel 54

In artikel 15, § 2, 55, § 1, vierde lid, en, § 2, vijfde lid, 59, vierde lid, 117, § 1, eerste lid, 119, § 1, 120, 122, § 1, derde lid, 126, § 1, eerste en derde lid, en, § 2, eerste lid, 134, § 2, tweede lid, en, § 3, tweede lid, 191, § 1, eerste, zevende en achtste lid en 193, § 4 en § 6 van hetzelfde decreet worden de woorden "stedenbouwkundige inspecteur" vervangen door

de woorden "gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar".

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK III

Wijziging van het decreet
betreffende de Ruimtelijke Ordening,
gecoördineerd op 22 oktober 1996

Artikel 55

In het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, wordt een artikel 14bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

" Artikel 14bis

Het planologisch attest is een informatief document dat aangeeft of voor het gebied waarop het betrekking heeft, de opmaak of een wijziging van een bijzonder plan van aanleg overwogen wordt.

In het planologisch attest geeft het college van burgemeester en schepenen, na eensluidend advies van de planologische ambtenaar, zoals bedoeld in artikel 10 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, aan of voor het gebied waarop het attest betrekking heeft, de opmaak of een wijziging van een bijzonder plan van aanleg zal worden overwogen, dat overeenkomstig artikel 14, vijfde lid, kan afwijken van het gewestplan. Bij afgifte van een positief attest, wordt binnen de termijn van zes maanden na afgifte ervan, het ontwerp van bijzonder plan van aanleg overeenkomstig artikel 19, zesde lid, voorgelegd aan de bevoegde Commissie van advies en de adviserende instellingen en administraties. Het college van burgemeester en schepenen kan die termijn van zes maanden om gemotiveerde reden met maximaal 6 maanden verlengen.

Het planologisch attest kan enkel worden aangevraagd door en voor een bedrijf dat onderworpen is aan de milieuvergunningplicht in de zin van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels voor de aanvraag en afgifte van het planologisch attest."

Voorzitter

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

AMENDEMENT Nr. 28

voorgesteld door de heren Joachim Coens,
Gerald Kindermans en Erik Matthijs

Artikel 55

Dit artikel vervangen door wat volgt :

" Artikel 55

In het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, wordt een artikel 14bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

" Artikel 14bis

Het planologisch attest is een informatief document dat aangeeft voor het gebied waarop het betrekking

heeft, of de opmaak of wijziging van een bijzonder plan van aanleg overwogen wordt, dat overeenkomstig artikel 14, vijfde lid, kan afwijken van het gewestplan.

Het planologisch attest omvat de ruimtelijke visie op het gebied en bij een positief attest, de nagestreefde bestemmingswijzigingen. Bij afgifte van een positief attest wordt binnen de termijn van 6 maanden na de afgifte van het attest, het ontwerp van bijzonder plan van aanleg overeenkomstig artikel 19, zesde lid, voorgelegd aan de bevoegde Commissie van advies en de adviserende instellingen en administraties. Het college van burgemeester en schepenen kan de termijn van 6 maanden om gemotiveerde redenen verlengen.

Het planologische attest kan enkel worden aangevraagd door en voor een bedrijf dat onderworpen is aan de milieuvergunningsplicht in de zin van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels voor de aanvraag en afgifte van het planologisch attest. " . "

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 56

Artikel 41 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 41

De bepalingen betreffende het opmaken van de plannen van aanleg zijn van toepassing op de herziening ervan.

Verkavelingsvergunningen kunnen voor het deel dat niet vervallen is, herzien of vernietigd worden door de definitieve vaststelling van een gewestplan of aanneming van een gemeentelijk bijzonder plan van aanleg op voorwaarde dat dit bij de voorlopige en de definitieve vaststelling of aanneming van het plan uitdrukkelijk bepaald is. "

– *Aangenomen.*

Artikel 57

In artikel 43 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 18 mei 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 1 wordt vervangen door wat volgt :

" § 1. Zolang voor het gebied waar het goed gelegen is, geen door de Vlaamse regering goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of gemeentelijk uitvoeringsplan bestaat, kan de vergunning enkel worden verleend op eensluidend advies van de door de Vlaamse regering gemachtigde ambtenaar of ambtenaren van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, hierna "de gemachtigde ambtenaar" te noemen.

De Vlaamse regering kan de lijst vaststellen van de werken en handelingen waarvoor het advies van de gemachtigde ambtenaar niet is vereist. In dat geval is artikel 44 toepasselijk. " ;

2° een § 1bis wordt ingevoegd, die luidt als volgt :

Voorzitter**AMENDEMENT Nr. 29**

"§ 1bis. Voor werken, handelingen en wijzigingen in een gebied waarvoor blijkens een overeenkomstig artikel 14bis afgeleverd planologisch attest de opmaak van een bijzonder plan van aanleg overwogen wordt, mag worden afgeweken van de voorschriften van een gewestplan zodra de vergunningverlenende instantie kennis heeft van de resultaten van het openbaar onderzoek met betrekking tot het ontwerp van het nieuwe bijzonder plan van aanleg waarmee de werken, handelingen en wijzigingen verenigbaar zijn." ;

3° in § 2, zesde lid, 2°, c), wordt de eerste zin vervangen door wat volgt :

"de aanvraag gebeurt door en de werken worden uitgevoerd voor rekening van een in deze woning ten minste sinds 1 januari 1999 volgens het bevolkingsregister gedomicilieerde bewoner, of door een eigenaar die ten minste sinds 1 januari 1999 eigenaar is van deze woning, of een erfgenaam of een descendent in rechte lijn." ;

4° in § 2, zesde lid, wordt 7° opgeheven ;

5° in § 2 wordt het zevende lid vervangen door wat volgt :

"De mogelijkheden, vermeld in 1° tot en met 6°, gelden enkel voor de gebouwen die gelegen zijn in een agrarisch gebied, een serregebied, een landschappelijk waardevol agrarisch gebied, een parkgebied, een industriegebied, een gebied voor vervuilende industrieën, een gebied voor milieubelastende industrieën, een gebied voor ambachtelijke bedrijven of kleine en middelgrote ondernemingen en/of een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen zoals bepaald in het gewestplan, en die palen aan een openbare weg, niet zijnde een aardeweg, en die voldoende uitgerust is, gelet op de bestaande toestand." ;

6° in § 2, twaalfde lid, wordt de tekst na het tweede streepje opgeheven.

7° In § 4, tweede lid, wordt het woord "vijftien" vervangen door het woord "twintig".

Op dit artikel is er een amendement dat luidt als volgt :

voorgesteld door de heren Joachim Coens,
Gerald Kindermans en Erik Matthijs

Artikel 57

In de bij 1° voorgestelde tekst van artikel 43, § 1, het laatste lid vervangen door wat volgt :

"De Vlaamse regering kan de lijst vaststellen van de werken en handelingen waarvoor het advies van de gemachtigde ambtenaar niet is vereist op voorwaarde dat de betrokken gemeente beschikt over een gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar en dat de startnota van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan door de gemeenteraad werd goedgekeurd. In dat geval is artikel 44 toepasselijk.".

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 58

In artikel 44 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° tussen het tweede en derde lid wordt het volgende lid ingevoegd :

"Voor werken, handelingen en wijzigingen in een gebied waarvoor blijkens een overeenkomstig artikel 14bis afgeleverd planologisch attest de wijziging van een bijzonder plan van aanleg overwogen wordt, mag worden afgeweken van de voorschriften van het bestaande bijzonder plan van aanleg zodra de vergunningverlenende instantie kennis heeft van de resultaten van het openbaar onderzoek met betrekking tot het ontwerp van het nieuwe bijzonder plan van aanleg waarmee de werken, handelingen en wijzigingen verenigbaar zijn." ;

2° in het derde lid wordt het woord "vijftien" vervangen door het woord "twintig" ;

3° tussen het vijfde en zesde lid wordt het volgende lid ingevoegd :

"Als voor het gebied waarin het goed gelegen is, geen door de Vlaamse regering goedgekeurd bijzonder plan van aanleg en geen behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling bestaat, kan de gemachtigde ambtenaar eveneens een

Voorzitter

vergunning schorsen als die strijdig is met de goede plaatselijke ordening."

– *Aangenomen.*

Artikel 59

In artikel 52 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1 worden het tweede en derde lid opgeheven ;

2° in § 2 wordt het woord "twintig" vervangen door het woord "vijftwintig".

– *Aangenomen.*

Artikel 60

In artikel 53 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 1, eerste lid, wordt vervangen door wat volgt :

"De aanvrager kan binnen dertig dagen na de ontvangst van de beslissing van het schepencollege in beroep gaan bij de bestendige deputatie. Bij ontstentenis van een beslissing binnen de in artikel 52, § 1, bepaalde termijn kan hij eveneens in beroep gaan. De bestendige deputatie zendt een afschrift van het beroepschrift binnen vijf dagen na ontvangst aan de gemeente en aan de gemachtigde ambtenaar." ;

2° § 2, tweede lid, wordt vervangen door wat volgt :

"De aanvrager kan bij de Vlaamse regering in beroep gaan bij gebreke van een beslissing van de bestendige deputatie, na afloop van de termijn waarbinnen deze plaats moest hebben. Dit beroep wordt bij een ter post aangetekende brief gezonden aan de Vlaamse regering, die een afschrift ervan aan het college en de bestendige deputatie stuurt binnen vijf dagen na ontvangst."

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK IV**Slotbepalingen****Artikel 61**

Artikel 57, 58, 59, en 60, 1° van dit decreet worden slechts toegepast voor die aanvragen, waarvan het ontvangstbewijs dateert van na 1 mei 2000. Artikel 53, § 2, tweede lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, zoals gewijzigd bij artikel 60, 2°, van dit decreet wordt slechts toegepast voor die dossiers waarvoor op 1 mei 2000 nog geen beroep is ingesteld bij de bestendige deputatie.

– *Aangenomen.*

Artikel 62

De Vlaamse regering kan de bepalingen van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, coördineren met de bepalingen die daarin uitdrukkelijk of stilzwijgend wijzigingen hebben aangebracht tot aan het tijdstip van de coördinatie.

Te dien einde kan de Vlaamse regering :

1° de volgorde en de nummering van de te coördineren bepalingen veranderen en in het algemeen de teksten naar de vorm wijzigen ;

2° de verwijzingen die voorkomen in de te coördineren bepalingen, met de nieuwe nummering overeenbrengen ;

3° zonder afbreuk te doen aan de beginselen die in de te coördineren bepalingen vervat zijn, de redactie ervan wijzigen teneinde ze onderling te doen overeenstemmen en eenheid in de terminologie te brengen ;

4° het opschrift van de coördinatie bepalen.

De Vlaamse regering kan de verwijzingen naar de in de coördinatie opgenomen bepalingen die in andere niet in de coördinatie opgenomen bepalingen voorkomen, naar de vorm aanpassen.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 63

De Vlaamse regering kan de bepalingen van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening coördineren met de bepalingen die daarin uitdrukkelijk of stilzwijgend wijzigingen hebben aangebracht tot aan het tijdstip van de coördinatie.

Te dien einde kan de Vlaamse regering :

- 1° de volgorde en de nummering van de te coördineren bepalingen veranderen en in het algemeen de teksten naar de vorm wijzigen ;
- 2° de verwijzingen die voorkomen in de te coördineren bepalingen, met de nieuwe nummering overeenbrengen ;
- 3° zonder afbreuk te doen aan de beginselen die in de te coördineren bepalingen vervat zijn, de redactie ervan wijzigen teneinde ze onderling te doen overeenstemmen en eenheid in de terminologie te brengen ;
- 4° het opschrift van de coördinatie bepalen.

De Vlaamse regering kan de verwijzingen naar de in de coördinatie opgenomen bepalingen die in andere niet in de coördinatie opgenomen bepalingen voorkomen, naar de vorm aanpassen.

– *Aangenomen.*

Artikel 64

Dit decreet treedt in werking op 1 mei 2000.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Carl Decaluwe c.s. betreffende de aanplanting van hagen en bomen langs wegen en waterwegen – 54 (1999-2000) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heer Decaluwe c.s. betreffende de aanplanting van hagen en bomen langs wegen en waterwegen dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

- gelet op het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en de categorisering van wegen en waterwegen ;
- overwegende het historische belang van een aantal “steenwegen” en hun tegenwoordig achterhaalde functie ;
- overwegende de lage graad van groenvoorziening in Vlaanderen en de mogelijkheden om via groenvoorziening wegen- en waterwegen te verfraaien en de biodiversiteit kans te geven ;
- overwegende dat de beplanting van oude “steenwegen” een extra kans op werkgelegenheid creëert voor werklozen met een lage schoolingsgraad ;
- vraagt de Vlaamse regering
 - 1° een onderzoek en een inventarisatie te starten, in coördinatie met de GNOP's, van de historische lijninfrastructuren in relatie met de categorisering van het wegen- en waterwegennet, volgens het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen ;
 - 2° een proefproject uit te werken inzake de beplanting van oude straat- en waterwegen ;
 - 3° via natuurtechnische bouw de biodiversiteit van de straat- en waterwegen te verhogen, zowel bij nieuwe aanleg als bij heraanleg van bestaande groenelementen ;
 - 4° bij heraanleg van wegen- en waterwegen de bestaande groenelementen, voornamelijk bomen, bomenrijen en struiken, zoveel mogelijk te behouden en indien dit niet mogelijk is, te compenseren.

De bespreking is geopend.

De heer Tobback, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

Voorzitter

De bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

De heer Penris, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De plenaire vergadering neemt akte van het commissieverslag.

VERZOEKSCHRIFT betreffende de verkoop van grond van de Vlaamse Gemeenschap aan de stad Oostende
– 253 (1999-2000) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid over het verzoekschrift betreffende de verkoop van grond van de Vlaamse Gemeenschap aan de stad Oostende.

De heer Holemans, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen morgen om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 16.40 uur.*
